تیر یادونه
د نارنج کلاء "ناول" دوهمه برخه
Ketabton.com
لیکوال: نیک محمد "بارک"

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ......

دا ناول دي ګران ملګري محمد داود رحماني او خور زينب علي ته او ټولو مينوالو ته ډالۍ وي چې هر وخت يې زما ملتيا کړېده او زه يې تشويق کړی يم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب په اړه

کتاب.................................تیر یادونه (نارنج کلاء ۲)

لیکوال..نیک محمد بارک

کمپوز او ډیزاین................................ نیک محمد بارک

کره کتنه او نظر ....احمد مظهر درانی

کال..۲۰۲۲ع

د لیکوال سره تماسونه...........................

موبایل او واټسف:................................ 0702110371

آیمل پته:........................naikbarak786@gmail.com

یادونه: د کاپي رایت د قانون مطابق هیڅوک دا حق نلري چي د لیکوال د اجازې پرته د هغه کتاب په شخصې توګه استفاده، چاپ او په خپل نوم خپور کي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پر تیر یادونه ناول نظر

هره ژبه د هنري، ادبي، څېړنيزو، علمي ليکنو او ويناوو له مخي پر دوو (نظمي او نثري) برخو ويشل سوې ده .

ناول د شکل يا فورم له مخي د نثري اثارو له ډلي څخه دی چي د لاتينی ژبي د (نووس) د کليمې څخه اخستل سوی دئ په لغت کي نوي، تازه او عجب ته وايي او په اصطلاح کی دهغو انساني جذباتو او احساساتو بيان کوي چی په اظهار يې د نورو انسانانو همدردي پيداسي، په ناول کې د انساني ژوند لوړې ژورې، موجودې وي، د انسان له پيدايښت څخه تر پايښت پورې چې کوم واقعات پېښېږي د ټولو تصويرونه د خپل فن، سکالو (موضوع) گرځوي، د ناول دنيا د حقيقي دنيا په شان د زمان او مکان او په نړۍ کې دپېښو د ربښتينوالي پر بنا ولاړه ده .

حاضر منثوري اثر (تېر يادونه) د گران ملگري او ورور غوندي دوست ښاغلي نيک محمد (بارک) شپږم ناول دئ. تاسو که چيري د ښاغلي بارک صاحب دا ناول او تېرو ناولونه ولولئ دا به له ورايه درک کړئ چي ددې ناول ليکنه نسبت تيرو ناولونو ته د جذابيت، د ليکني د اصولو، فصاحت و بلاغت او ورته نورو ادبي ښکلاوو له اړخه درنه ده. ناول د لنډي کيسې برعکس هم اوږد وي او هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيات کرکټران لري خو ښه ناول هغه دی چي پر لوستونکو و نه غمېږي او لوستونکی له ځانه سره د پېښي صحنې ته يوسي. بارک صاحب دا اصول ډېر ښه مراعت کړي دي او له زياتو سختو، پېچلو او جنجالي لغاتونو يې ډډه کړې.

د کتاب له منځه يو نمونه يې:

•سردار خان وويل: ددي مکتب او شاوخوا مځکه يي د دولت وه چي بيا ما ځني رانيول اوس ددي مکتب مځکه زما ملکيت دی دا مځکه چي کله د دولت وه هغه وخت يي اشرف خان ته د مکتب جوړولو اجازه ورکړي وه اشرف خان دا مځکه د دولت څخه نه وه رانيولې اوس چي کله ما رانيول نو زه ددي مکتب په مځکه چي هر څه کوم هغه زما کار دی خو بايد...

که چيري د کتاب له هره کونجه يوه بيلگه را واخلو او وې لولو دا احساس به راته پيدا سي چي زه (لوستونکی) بايد مخته ولاړ سم او د موضوع تر اخيره ځان خبر کړم. که چيري د ناول له منځه يو صفحه هم ووايو دې ته مو اړ باسي او تشويقوي مو چي بايد ناول له پيله شروع کړم او يا به يې لوستلو ته همداسي ادامه ورکوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا حالت خپله په ځان کي د ناول جذابیت او ښایسته والی ښکاره کوي .

په پای کي یو ځل بیا ښاغلي بارک صاحب ته ددې کتاب (ناول) مبارکي وایم او د خدای (ج) له درباره ورته د نورو ادبي و فرهنگي هڅو د دوام او توفیق غوښتونکی یم.

ادب او احترام

احمد مظهر درانی

نیټه ۷/فبروري /۲۰۲۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لیکوال خبري

د پاک او لایزال خدای جل جلاله په ستر نامه

د الله جل جلاله ډیر شکر ادا کوم چي د خپلی مورنۍ ژبې د خدمت یو بل توفیق یي هم راکی او ګرانو مینوالو ته مي یو بله ناچیزه تحفه وړاندي کړل،

تیر یادونه ناول چي د نارنج کلاء ناول دوهمه برخه ده د مینوالو د بیا بیا غوښتنو پر اساس د څو میاشتو په جریا کي پوره او سرته ورسول که څه هم زیات مصروفیات وه خو د مینوالو غوښتنه مي پر مځکه نسوای غورځولای خدای دي وکي چي دا زموږ تکلیفونه بي ځایه نسي ولاړ او دا ناول د مینوالو د خوښي وړ وګرځي او د ټولو مینوالو او ادیبانو څخه هیله کوم چي په ناول کي زما اشتباهات راته په ګوته کي تر څو زه یي په راتلونکو ناولونو کي اصلاح کم شاید زما ناولونه ډیر اشتباهات ولري ولي چي یو خو بنده یم او بنده بي خطا نه وي او بل دا چي زه د ناول او ادبیاتو د قوانینو څخه ناخبر یم ځکه چي زما مسلک ادبیات نه بلکي طبابت دی نو ځکه د ادیبانو همکارۍ ته سخته اړتیا لرم هیله ده چي د اشتباه د اصلاح کولو لپاره راسره په لوړو اړیکو کي چي د کتاب په پیژندګلوی کي مو لیکلي دي راسره په تماس کي سی او د نورو مینوالو څخه هیله کوم چي راته مزاحمت ونکي ځکه چي په انلاین ډول زما د ناولونو او لیکونو مینوال تر دوه سوه پینځوس ۲۵۰۰۰۰ زرو پوري رسیدلي دي چي په دي کي هره ورځ په سلکونه مینوال میسجونه او تلیفونونه کوي چي یو خو یي په کارو کي راته مزاحمت جوړ کړی وي او بل نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم لیکنه ځني کولای سم زه مو هره کله او هر مینوال ته په خدمت کي یم خو که کم خدمت نه وي نو د بي ځایه تماسو څخه جداً معذرت غواړم.

په درنښت

نیک محمد بارک

(c) ketabton.com: The Digital Library

تیر یادونه

کله کله دي یو څوک ډیر یادیږي خو دومره لیري در څخه تللی وي چي پسي ور رسیدلناممکینه وي داسي ویل کیږي صفا زړونه یو او بل ته تماس سره لري که هر څومره لیري هم یو سره ته یي یاد که د هغه به حتماً یاد سې مور مي وای په یو خپلوۍ کي رښتینی او وفاداره اوسه ډیر به مات سي خو یو ورځ به تر ځان ډیر وفاداره او رښتینی دوست پیدا کي.....د صحرا څو خلک چي یو ځوان او یوه ځوانه ښځه هم ور سره وه په بازار کي یي د نابلدو پڅیر شاوخوا کتل او روان وه داسي معلومیده چي په کوم چا پسي گرځي ځواني ښځې خپل ځوان خاوند ته وویل: سحره ډیره ستړې سوم یو څو شیبې به استراحت وکو،

خاوند یي وویل: سمده گرانې زه به بابا ته ووایم،

سحر خپل پلار او نورو کلیوالو ته وویل: بابا روحیله ستړې سویده یو څو شیبې به استراحت وکو،

پلار یي وویل: سمده زویه خو دې لیونۍ ته ما وویل چي زموږ سره مه راځه خو دې ویل یا زه هم د هغه په پیدا کولو کي در سره ځم شاید د نس کوچني یي ستړې کړي وي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوی ټول د يو روغتون مخته کښېنستل خو څو شيبې وروسته د روغتون چوکيدار راغلی او دوی ته يي وويل چي ددي ځايه ولاړ سی!

تر څه خبرو وروسته خبره لفظي جنجال ته ورسيدل او په جنجال سره اخته سول څو شيبې وروسته د روغتون مخته موټر راتيريدی چي دا جنجال ته ودريدی او يو انجلۍ څني راکښته سوه او چوکيدار ته يي وويل: څه خبره ده؟

چوکيدار وويل: اغلې دا خلک د روغتون مخته ناست وه ما ورته وويل چي ددي ځايه ولاړ سی دوی جنجال راسره کوي،

ځوانې انجلۍ کليوالو ته وويل: څه خبره ده بابا؟

د سحر پلار وويل: لورې موږ د ليري صحرا څخه د يو چا په لټه راغلي يو دا اُميدواره ښځه هم راسره ده هغه ستړې سوه نو ځکه موږ د استراحت لپاره دلته کښېنستلو ستاسو چوکيدار ددي پر ځای چی موږ ته يي د اوبو يا بل مناسب ځای ست کړی وای خو دی جنجال لا راسره کوي او ددي ځايه مي ولاړوي،

ځوانې انجلۍ وويل: دده پر ځای زه بخښنه غواړم بابا زه راځی تاسو زما ميلمستون ته هلته به ښه په استراحت ستړيا ليري کی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سحر پلار وويل: نه لورکۍ مننه ژوندۍ اوسي،

ځواني انجلۍ وويل: نه نه هغسي نکيږي تاسو به حتماً زموږ ميلمانه کيږۍ!

بيا د روغتون مشري چوکيدار ته وويل: دوی ميلمستون ته راوله!

چوکيدار وويل: سمده اغلې،

وروسته ټول کليوال د روغتون ميلمستون ته ولاړل او هلته يې ښه خدمت وسو ځو شيبې وروسته د روغتون مشره هم ميلمستون ته راغلل او تر سلام او روغبړ وروسته يي کليوالو ته ځان ور وپيژندی او ورته ويويل: زما نوم مسکان ده او ددي روغتون مشره يم، بيا يي روحيلې ته وويل: د ځو مياشتو اُميدواره يي؟

روحيلې وويل: دا مي دريمه مياشت ده،

مسکان وويل: نو ته بايد پر ځان ډير پام وکي داسي کمه مجبوره وه چي ته دلته راغلي او گرځيدلي؟

روحيلې وويل: موږ د يو چا په پيدا کولو پسي راغلي يو،

مسکان وويل: ايا هغه کوم څه در ځخه وړي دي که څنگه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

روحيلې وويل: هو هغه زموږ زړونه وړي دي هغه زموږ خوشحالۍ وړي دي ما او سحر هغه سره يو ځای کړو هغه زموږ او زموږ د کليوالو سره بيله کوم عوض اخيستلو مرسته کول هغه يو ډير نيک ځوان وو .... روحيلې د هغه په باره کي ډيري خبري وکړي کله چي د روحيلې خبري خلاصې سوې نو مسکان موسکۍ سوه او بيا يي وويل: علي!

په دې سره د ټولو کليوالو سترګې د حيرانيه راپورته سوې او بيا ټولو په حيرانۍ وويل: هو هو همدا علي يادوو ايا ته هغه پيژنې؟

مسکان وويل: هو علي نو ځوک هيرولای سي،

د سحر پلار د ځايه راولاړ سو او مسکان ته يي وويل: لورې موږ په هغه بي عقل پسي ډير ګرځيدلې يو درځه ژر مو ور وله چي هغه موږ د ځان سره بوځو!

ددې خبرې په اوريدو د مسکان تر سترګو اوښکې راغلي، د مسکان د اوښکو په ليدو کليوال او روحيله ډير حيران سول بيا د سحر پلار وپوښتل: څه وسوه لورې؟

مسکان تر څو شيبو ژړا وروسته د سحر پلار ته وويل: تاسو کښينی بابا درته وايم،

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چي کليوال مسکان ته متوجې سوه نو مسکان د علي په کيسې شروع وکړه او ويويل:د نن څخه څو کلونه مخکې هغه په لومړي ځل ما وليدی په هغه ورځ زه او څو د پوهنتون همصنفيانې مو د رخصتۍ په ورځ د اوبو يو رود ته تللي وو زه او همصنفيانې مو د رود پر شاوخوا گرځيدلو او ساعتيری مو کوی چي يو دم زما پښه ښوی سوه او لاندې د اوبو يو لوی ډب ته ور ولويدم لکه څنگه چي زما اوبازې نه وه زده نو ځکه اوبو به لاندې کښتې ته کشولم خو ما به د لاسو په حرکت سره کوښښ کوی چي ځان لاندې نه پريږدم زما همصنفيانو نارې او د کمک لپاره چغې وهلي ځکه چي د هغو هم اوبازې نه وه زده چي زه يي د اوبو څخه راکښلې وای، څو شيبې وروسته زه د لاسو او پښو د ډير حرکت څخه ستړې سوم او نور مي د وس او طاقت څخه ووتل چي ځان وژغورم نو ځکه اوبو د ځانه سره ليرې يو خواته کش کړم چي کله مي د ژونده اميد وختی او اوبو لاندې کړم نو په دي وخت کي نابېره يو ځوان په اوبو کي دننه په مخه راغلی او ماته را نيږدې سو زه يي تر لاس ونيولم او د اوبو سرته يي راپورته کړم، لکه څنگه چي د اکسيجن د نشتون او ډيرو د پښو او لاسو د حرکاتو لکبله زه ډيره ستړې سوې وم نو ځکه مي په هغه پسي ځان ټينگ ونيوی او خپل لاسونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مي د هغه په غاړه کي ور واچول هغه چي زه دومره وارخطاء او بيريدلې وليدلم او د هغه په غاړه کي چي مي لاس ور واچوی نو هغه موسکی سو، د هغه موسکا دومره اغيزناکه وه چي زما ځخه يي بيره هيره کړه او د هغه په څيهره کي مي خپلې سترګې ښخې کړي، څو شيبې وروسته موږ دواړه د اوبو ژۍ ته را ورسيدلو هغه زه تر اوږې ونيولم او يوې غټې ډبرې ته يي کښينولم او ماته يي وويل: اغلې تاسو ښه ياست؟

ما تر څه تېوخ او ژورې ساه وروسته ورته وويل: هو ښه يم،

وروسته هغه زما د حالت د معلومولو لپاره زما پر تندې لاس ونيوی د هغه لاس چي کله زما پر تندې ولګيدی نو ما ډير د ارامۍ او سکون احساس وکی او د زړه ځخه مي تېوله بيره ووتل بيا هغه راته وويل: پر ځان دي پام کوه،

هغه هيڅ داسي خبره ماته نه ده کړي چي زه دي دا احساس وکم چي هغه پر ما احسان کړيدی، څو شيبې وروسته هغه زما ځخه روان سو ما د شا لخوا ورپسې بږغ کړه: ستا نوم څه دی؟

هغه ودريدی تر شا يي راته وکتل او په موسکا يي وويل: علي،

ما ورته وويل: علي مننه چي زه دي وژغورلم،

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما لا د علي خواته کتل چي په دي وخت کي يو څه ليري زما همصنفيانو نارې کړي چي هلی هلی هغه ده مسکان،

کله چي هغوی را ورسيدي نو راته ويويل: مسکان د خدای شکر دی چي ته مو پيدا کړي،

ما په موسکا د علي خواته اشاره کول چي ووايم چي ده وژغورلم خو چي کله مي د علي خواته وکتل نو ډيره حيرانه سوم ځکه چي هلته هيڅوک نه وه او نه هم ليري څوک معلوميده بيا مي همصنفيانو ته وويل: که هغه ځوان نن نه وای نو زه به مو ژوندۍ نه وای ليدلې،

زما همصنفيانو وويل: کم ځوان مسکان؟

ما ورته وويل: هغه علي نوميدی کله چي مي په اوبو کي د ژونده اميد وختی نو خدای پاک هغه راواستوی او زه يي وژغورلم خو نه پوهيږم دلته ولاړ وو چي يو دم څنګه ورک سو لکه چي ډير يي تلوار وو،

د مسکان همصنفيانو وويل: د خدای شکر دی چي ته وژغورل سوې که نه پلار به دي قيامت جوړ کړی وای،

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکان وویل: تاسو خو به بابا نه وي خبر کړی؟

د مسکان یوې همصنفۍ په پریشانۍ وویل: موږ ډیرې وارخطاء سوې وو نو ځکه مو ستا پلار خبر کی،

مسکان وویل: اوه زما خدایه بابا به مي بیا ګومره ورټي،

کله چي مسکان او همصنفیانې یي پوهنتون ته را ورسیدي نو د مسکان پلار د وخته د مسکان پوهنتون ته راغلی وو او د مسکان په لیدو ډیر خوشحاله سو او ژر یي په غیږ کي ونیوله او بیا یي پر تندې ښکُل کړه او ویویل: اوه زما خدایه شکر دی چي ته ښه یي،

بیا د مسکان پلار په درد او غوسه د پوهنتون ریس ته وویل: ما نه وه درته ویلي چي زما بیله اجازې مسکان هیڅ ځای مه پریږده؟

د پوهنتون ریس وویل: صاحبه خو مسکان ټینګار کوی سر زورې یي کول ما څه کړي وای بیا رخصتي هم وه ټول محصلین میلو ته ووتل،

د مسکان پلار په غوسه د پوهنتون ریس ته وکتل او بیا یي مسکان ته وویل: هغه هلک څوک وو؟

مسکان وویل: نه پوهیږم بابا ما نه پیژندی،

(c) ketabton.com: The Digital Library

پلار يي وويل: ايا هغه ددي پوهنتون وو که د بل ځای وو؟

مسکان وويل: يا بابا ددې پوهنتون نه وو او هغه ما هلته په اول وار وليدی،

پلار يي وويل: که دي بيا وليدی ورتهووايه چي زما سره ووينې هغه ماته هغه څه راکړي چي زه يي هيڅ بدِل نه لرم خو بيا هم مننه به ترې وکم،

مسکان وويل: سمده بابا،

د مسکان پلار د مسکان څخه رخصت واخيستی او د خپل دفتر پر خوا روان سو کله چي دفتر ته ورسيدی نو مرستيال ته يي وويل: څه نوی خبر؟

مرستيال يي وويل: صاحبه هغه ستاسو د کلي د کوچنيانو مکتب چي تاسو جوړ کړيدی د سردار خان نفرو بيا د مکتب مدير ته اخطار ورکړی وو چي بايد د مکتب څخه خپل شيان ټول کي او مکتب ور خالي کي،

د مسکان پلار اشرف خان وويل: اوف خدايه نه پوهيږم ددي بي عقلانو او ناپوهانو خلکو سره څه وکم حکومت ته مي هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

موضوع وړاندي کړل او د دوی شکایت مي ورته وکی خو هغو هم هیڅ مرسته نه را سره وکړل فیصله یي د دوی په ګټه کول ځکه چي سردار خان وکیلان را نیولي دي نه مي هلته پر کراره پریږدي او نه مي د تجارت په میدان کي پر کراره پریږدي دده مقصد مکتب نه دی بلکې هغه زموږ او د دوی د نیکونو دوښمنې پالل دي را سره،

مرستیال یي وویل: صاحبه الله ته یي پریږده الله مو ویني چي ستاسو مقصد د هیواد د بچیانو په پوهه باندي روزل دي الله حتماً زموږ د مرستې لپاره کوم ځوک را استوې،

اشرف خان د غم ساه وکښل او ویویل: نه پوهیږم څه وکم صبر مي هم نور تمام سو او په وسه مي هم څه نه ده ور سره پوره سبا به کلي ته ولاړ سو او یو وار بیا به څو مشران سره را ټول کو کیدای سي د هغوی خبره ومني،

سبا ته په کلي کي مجلس جوړ سو او اشرف خان د کلي څو مشران او سپین ږیري خلک راټول کړل تر څو دوی موضوع حل کي، څو شیبې وروسته سردار خان راورسیدی او وکیلان هم ور سره وه مجلس پیل سو د کلي یو مشر وویل: ګوره سردار خانه ته خو پوهیږي چي دا مکتب دی دلته کوچنیان زده کړي کوي تر څو یو

(c) ketabton.com: The Digital Library

روښانه راتلونکی ولري سبا به په همدي زموږ او ستاسو په کلي کي بیرته موږ ته خدمت کوي د اشرف خان یي کور ودان چي د مکتب یي په خپلو پیسو جوړ کی نو ته یي ولي ناحقه ورانوې؟

سردار خان وویل: ددي مکتب او شاوخوا مځکه یي د دولت وه چي بیا ما ځني رانیول اوس ددي مکتب مځکه زما ملکیت دی دا مځکه چي کله د دولت وه هغه وخت یي اشرف خان ته د مکتب جوړولو اجازه ورکړي وه اشرف خان دا مځکه د دولت څخه نه وه رانیولي اوس چي کله ما رانیول نو زه ددي مکتب په مځکه چي هر څه کوم هغه زما کار دی خو باید د مکتب مځکه ماته را وسپاري دا زما قانوني حق دی که یي نه منی دا دي د ښار لوی لوی وکیلان زما سره را سره دي دوی به درته ووایي چي دا زما حق دی که نه؟

وروسته وکیلانو هم خبرې وکړي د وکیلانو تر خبرو وروسته مشرانو او اشرف خان هم ډیر بحث ور سره وکی خو سردار خان هیڅ نه منل بیا اشرف خان وویل: ګوره سردار خانه ستا دوښمنې زما سره ده دا مکتب منځته مه پکښي راوله که دوښمنې سرته رسوې نو زما سره یي ورسوه نو دي مکتب څه بد در رسولي دي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

سردار خان فکر وکی چي هسي نه د مشرانو ومخته کښته راسم نو ځکه يي ورته وويل: اشرف خانه زما او ستا دوښمني جلا موضوع ده او دا جلا موضوع ده اوس دا زما حق دی چي په هر ډول وي دا مځکه زه صفا غواړم که نه نو زه خپله بيلدوزر راولم او په چپه کوم يي،

اشرف خان په دي سره ډير خوابدی سو او د پريشانه يي سر لاندي وځړوی، سردار خان چي کله خبري وکړي نو د مجلس څخه ولاړ سو او روان سو په دي وخت کي يو چا ناره وکړه چي ودريږی!، په دي سره سردار خان او ملګري يي ټول ودريدل او اشرف خان سر راپورته کی او پر خپل ځای ودريدی، بږغ د اشرف خان د شاه له طرفه يو چا وکی نو ځکه ټولو هغې خواته وکتل د خلکو په مينځ کي يو څوک را روان وو کله چي را ورسيدی نو علي وو ټولو حيران حيران ورته کتل ځکه چي د دواړو خواوو دا لومړی ځل وو چي علي يي ليدی کله چي علي مجلس ته را ورسيدی نو سردار خان ورته وويل: څه خبره ده ځوانه چي موږ دي ودرولو؟

علي وويل: تاسو ددي مکتب د ورانولو هيڅ حق نه لری،

(c) ketabton.com: The Digital Library

سردار خان و اشرف خان ته وویل: ولې اشرف خانه په لویانو کې دې لکه چې نور وس او طاقت نسته چې دا کوچنیان دې رامخته کړه،

په دې خبره سره د سردار خان ټول ملګري په خندا سول وروسته سردار خان روان سو خو علي بیا ورپسې بږغ کړه: ګوره خانه که ونه ودریدې نو بیا به ټول عمر په زندان کې په ناسته تیر کې،

په دې سره سردار خان ودریدی او ډیر په غوسه سو او علي ته یې وویل: ستا مطلب څه دی؟

علي وویل: څو د کرایې وکیلان دې پیدا کړیدي او دا ساده خلک په خطاباسې،

د سردار خان وکیلان ډیر غوسه سول او بیا یې علي ته وویل: ګوره ځوانه! د خولې سره دې احتیاط کوه موږ د ښار تر ټولو غټ وکیلان یو موږ چې کله کومه قضیه واخلو هغه حتماً ګټو زموږ فیصلې او پریکړې ته قاضي لا څه نسې ویلای،

علي موسکی سو او ویویل: نو خو دې خان به هغه قاضي هم د څو پیسو په بدلکې رانیولی وي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دي سره ټول ډېر حيران سول او اشرف خان او کليوال يي ډېر خوشحاله سول بيا علي وويل: خانه که زه وغواړم تا او دا ستا وکيلان د ټول عمر لپاره زندان ته ليږلای سم خو زه ستا د مشرتوب او عمر احترام کوم اوس درته وايم چي ددي مکتب د ورانولو څخه نور لاس واخله که نه نو بيا دي په قانوني لحاظ ډېر تاواني کوم،

سردار خان وويل: هغه څنګه؟

علي وويل: لومړی دا چي ته هيڅ حق نلري چي يو دولتي مځکه رانيسې دا په هيڅ قانون کي نه دي راغلي چي يو څوک دي دولتي مځکه رانيسي،

د علي ددي خبري په کولو سره اشرف خان ډېر خوشحاله سو او د ځان سره يي کرار وويل: افرين ځوانه!

بيا علي وويل: دوهم دا چي ته هيڅ حق نلري چي يو تعليمي ځای وران کي که څه هم هغه ستا په شخصي مځکه کي هم جوړ سوی وي دا مکتب خو بيله هغه هم پر دولتي مځکه جوړ سويدی او دريم دا چي يو معلم،مدير او يو عام سړي ته د اخطار ورکولو په جرم زه پر تا دريمه قضيه هم ثبتولای سم،

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سردار خان وکیلان ډیر حیران سول او بیا یي سردار خان ته په غوږ کي وویل: خان صاحب دی چي څه وایي ټول همداسي دي که دی پر موږ قضیه خلاصه کي نو موږ د ډیر تاوان سره مخ کیدای سو اوس خو یوازې د مکتب موضوع ده که قضیه خلاصه سوه نو د ټولې مځکې څخه لاس پریوله،

سردار خان د وکیلان په خبرو ډیر پریشانه او وارخطاء سو او بیا علي د سردار خان خواته ور روان سو او سردار خان ته یي په غوږ کي پټ وویل: او اخیري خبره ستا د قاچاق او د هیروینو د کاروبار په اړه هم پوره معلومات لرم که وغواړم نو پولیسو ته دي د قاچاق او هیروینو هر ځای او هر څه ور ښیم،

سردار خان دده د قاچاق او د هیروینو د کاروبار په اوریدو سره نور هم ډیر پریشانه او وارخطاء سو او ډیر وبیریدی ځکه چي دده د غیري قانوني کاروبار په باره کي یوازې دده خاص کسان خبر وه، سردار خان علي ته وویل: ته څوک یي او دا زما په غیري قانونې کاروبار ته څنگه خبر یي؟

علي موسکی سو او ویویل: زه یو عام سړی یم چي د خلکو ستونزې او د هغو سره ظلم نسم زغملای گوره خانه زه ستا سره هیڅ دوښمني

(c) ketabton.com: The Digital Library

نلرم خو ددي خلکو سره ظلم نسم زغملای ته باید اشرف خان ته افرین ووایي چي هغه دومره ستر کار وکی چي په خپلو شخصې پیسو يي د کوچنیانو لپاره مکتب جوړ کی سبا به د یوي مریضۍ د تداوی په خاطر تر لیرې ځایه نه ځی ډاکټر به مو د همدي کلېو یو ځوان وي پخپل کلېو کي به مو تداوې کوي،

اشرف خان او نور کلیوال ډیر حیران وه چي دا ځوان او سردار خان څه سره وایي، سردار خان د علي په خبرو ډیر وبیریدی او بیا يي ظاهرې نرموالی وښودی چي گواکې زه نرم سوم نو ځکه يي علي ته وویل: سمده سمده صحي دی زه نور دا مکتب نه ورانوم دا دي پر همدي ځای وي،

علي او سردار خان د روغبړ او مننې لاسونه سره ورکړل او بیا سردار خان ولاړی، اشرف خان او نور کلیوال د علي خواته ور نیږدي سول او علي ته يي وویل: څه وسول ځوانه؟

علي موسکی سو او بیا يي وویل: نور دا مکتب هیڅوک نه ورانوي دا به تل پر همدې ځای وي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دي سره کليوال ډېر خوشحاله سول او د خوشحاليه يي نارې او چکچکې کړي اشرف خان علي ته ور نيږدي سو او بيا يي ورته وويل: ځوانه ته څوک يي ددي کلي خو نه معلوميږي؟

علي وويل: بلي هو زه د ښار يم همدلته زموږ د يو دوست کور وو هغه ته راغلی وم خو چي ومي ليدل چي تاسو په ستونزه کي ياست او ظلم در سره کيږي نو ځکه ستاسو د کمک لپاره راغلم،

اشرف خان وويل: نه پوهيږم چي تا دا ظالم سردار خان څنگه قانع کی چي ددي مکتب د ورانولو څخه لاس واخلي خو بيا هم آفرين دي وي دربانديپر ما او دي کليوالو دي ډېر لوی احسان وکی په بدل کي چي يي هر څه غواړي دربه يي کم،

علي موسکی سو او بيا يي وويل: نه نه صاحبه زه هيڅ شي ته هم ضرورت نلرم بس زه پر چا ظلم نسم زغملای او د ظالم سره د مقابلې په بدل کي زه هيڅ نه غواړم،

اشرف خان وويل: خو گوره ځوانه ته سردار خان نه پيژنې هغه ډېر ظالم سړی دی هغه به تا نه پريږدي،

علي موسکی سو او بيا يي وويل: صاحبه هغه او د هغه کسان ماته لاس هم نسي راوړلای،

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشرف خان وویل: بیا هم پر ځان دي پام کوه او هو ربنتیا ستاسو دوست څه نومیدی او د هغه کور چیری دی درځه زه به دي ورسوم د هغو کور ته،

علي وویل: زه د تفریح او سیاحت لپاره د ډیر وخت وروسته د هغه کور ته رالړ ما فکر کوی چي هغه به اوس هم دلته اوسیږي خو هغه نه وو،

اشرف خان وویل: زه ددي کلې مشر یم لاندي په کلې کي زما ډیره غټه کلا ده چي په نارنج کلاء سره مشهوره ده تر هره وخته هلته اوسیدلای سي،

علي وویل: نه نه صاحبه زه چاته تکلیف نه ورکوم زه بیرته ښار ته ځم،

اشرف خان وویل: نه هیڅ تکلیف نه دی زموږ دومره لوی کور دی چي ټول کلی په کښي اوسیدلای سي تر هغه وخته چي رختصې دي خلاصیږي زموږ سره به اوسیږي.

علي وویل: سمده چي ستاسو خوښه وي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي او اشرف خان د مشرانو څخه اجازه واخیستل او په موټر کي د اشرف خان د کلاء پر خوا روان سول په لاره کي اشرف خان و علي ته وویل: ستا نوم څه دی ځوانه؟

علي وویل: زما نوم علي دی،

اشرف خان وویل: ډیر ښه علي تا نن زما او ددي ټولو کلیوالو زړه وگټی تاسو په ښار کي څه وظیفه لری؟

علي وویل: زه محصیل وم،

اشرف خان وویل: وم؟ یعني اوس نه یي،

علي د اشرف خان پوښتني ته جواب نه ورکی او څو شیبې وروسته یي د موټر دباندي لیري ځای ته اشاره وکړه او بیا یي وویل: ستاسو کور نارنج کلاء را ورسیدل،

اشرف خان حیران سو چي علي ته زموږ کلاء څنگه ور معلوم ده نو ځکه یي پوښتنه ځني وکړه: علي تا ته زموږ کلاء څنگه در معلومه وه؟

علي وویل: خو تاسو راته ویلي وه چي زموږ ډیره لویه کلاء ده په دي کلي کي بل داسي لوی کور ما نه ولیدی بیله دي کلاء ماسیوا،

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشرف خان موسکی سو بیا یي وویل: علي ډیر زیرک یاست،

علي وویل: مننه صاحبه،

کله چي د موټره راکښته سول نو په کلاء کي ولاړ سپی د علي په لیدو ډیر غپیدی خو باندي راتلای نسوای او شاته شاته به یی ځغستل ،اشرف خان حیران سو او علي ته یي وویل:ولا جالبه ده مخکې چي به تړلی هم وو خو چي نابلده څوک به یي ولیدی نو ځان به یی د ډیره زوره خلاصوی او په هغه پسي به یي ځغستل خو اوس ایله هم دی خو بیا هم څه نه درته وایي او شاته شاته کیږي در څخه بیریږي،

علي موسکی سو بیا یی وویل: حیوان دی نو کله به یی طبعیت سم وي.

علي او اشرف خان نارنج کلاء ته ننوتل علي ددي لویي کلاء په لیدو وویل: په دي دومره لویه کلاء کي تاسو یوازې اوسیږی؟

اشرف خان وویل: دا کلاء ما د ځان او د خپلو څلورو ورونو لپاره برابره کړه سره،

علي وویل: نو هغوی چیري دي اوس؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشرف خان وویل: هغوی زما څخه خوابدي سول او راڅخه جلا سول،

علي وویل: پر څه خبره؟

اشرف خان وویل: خیر بیا به پر کراره درته induced ووایم،

څو شیبې وروسته اشرف خان علي و خپل میرمنې او د کور ځینو نورو غړو ته ور معرفي کی او هغوی یي هم علي ته ور معرفي کړل، تر معرفۍ وروسته اشرف خان د کور په دوهم منزل کي علي ته خپل اطاق ور وښوی او بیا یي علي ته وویل: علي چي هر څه ته دي ضرورت کیږي نو خدمتګارانو ته مازې ور ږغ کوه هغوی به هر څه درته اماده کي،

علي وویل: مننه صاحبه،

اشرف خان د علي د اطاقه څخه راووتی او د علي د اطاق مخته ولاړ خدمتګار ته یي وویل: د علي زیات خیال ساته او په ورځ کي حتماً څو څو وارې اطاق ته ورځه چي کله دی دلې وي او ورته وایه چي کوم څه ته خو به یي ضرورت نه وي اوس ورسه ورته ووایه چي څه ته خو به ضرورت نه لري؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدمتگار وویل: سمده صاحبه،

کله چي خدمتگار د علي اطاق ته دننه ورغلی نو علي ته یي وویل: علي صاحبه څه ته خو به مو ضرورت نه وي؟

علي ورته وویل: نه نه اوس خو مي څه ته ضرورت نسته مننه،

خدمتگار څو شیبې د علي په اطاق کي ولاړ وو تر څو شاوخوا وگوري چي په اطاق کي خو به د کوم څه کمی نه وي کله چي یي وکتل چي د کوم څه کمی نسته نو د علي د اطاقه ووتی او ولاړی،

ورځ تیره سوه او شپې خپلي تیارې خپرې کړي سردار خان په خپل کور کي ډیر خوابدی او غوسه وو یو بدماش ورور یي ورته وویل: لالا ته مازې آمر وکه ستا ومخته به هغه راولم او ستا ومخته به یي د توپنچې شپږ سره مرمۍ په سر کي ور خالي کم،

سردار خان تر څه فکر کولو وروسته وویل: هغه داسي یو عام انسان نه دی په هغه کي حتماً یو خبره سته او پر هغه باندې د حملې کولو غلطي هیڅکله ونه کی تر څو چي ما درته ویلي نه وي خو زه دې ځای ته حیران سوم چي هغه زما په ټولو کارو څنگه خبر وو او زما د کاروبار هر ځای څنگه ور معلوم وو که هغه لږ هم پر موږ شکي سو چي موږ پر هغه حمله کړیده یا غواړو تاوان ور

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورسوو نو هغه به پوليسو ته زما ټول غيري قانونې کارونه ور وښيې او زه نه غواړم چي داسي وسي که نه زه به تباه او برباد سم او تاسو ته وايم تر څو چي ما درته ويلي نه وي هيڅوک به هغه ته لاس هم نه ور وړی دا زما آمر دی،

سهارګاه سوه او رڼا خپلې شغلې د کلې پر درختو او لوړو خپرې کړي،کله چي د سهار د ناشتې وخت سو نو اشرف خان د کور په پارک کي اماده سوې ناشتې ته راووتی او خدمتګار ته يي وويل: ورسه علي ته ووايه چي صاحب وايي د سهار ناشته تياره ده راسه !

خدمتګار د علي د اطاق پر طرف ور روان سو کله چي ور ورسيدی نو د علي د اطاق دروازه يي ور خلاصه کړه او دننه ورغلی خو کله چي اطاق ته ور دننه سو ګورې په اطاق کي هيڅوک نسته او د اطاق ټول شيان داسي پراته وه لکه څنګه چي تيره ورځ وه يعنې هيڅ تغير نه وو پکښي راغلی او داسي نه معلوميدل چي څوک دي په دي اطاق کي اوسيدلی وي، خدمتګار ډير حيران سو چي دا څه کيسه ده او علي چيري دی نو ځکه يي په اطاق کي دننه ور ناره کړه چي علي! علي! علي صاحبه، خدمتګار فکر کوی چي علي به د اطاق په تشناب کي وي نو ځکه يي نارې ور وهلي خو چي کله د تشناب خواته ورغلی نو هلته هم نه وو وروسته د علي د اطاق څخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

راووتی کله چي په زینو کي لاندې کښته کیدی نو یو بل خدمتګار چي پورته تلل یي غوښتل وویل: ایا د علي صاحب اطاق تا ورته صفاء کړیدی؟

خدمتګار وویل: نه ولي؟

اول خدمتګار وویل: نه پوهیږم د علي صاحب د اطاق څخه داسي معلومه سول چي هغه په اطاق کي ماښام نه وو او اوس هم نسته خپل اطاق کي،

دوهم خدمتګار موسکی سو او ویویل: مسخرې مکوه علي صاحب هغه دی د خپل اطاق څخه راووتی او ستا و شاته را روان دی،

کله چي اول خدمتګار شاته وکتل نو علي رښتیا هم را روان وو کله چي علي اول خدمتګار ته را ورسیدی نو ورته موسکی سو او پر اوږه یي لاس ور ونیوی او ورته ویویل: څه خبره ده ولي دي په اطاق کي نارې وهلي؟

خدمتګار حیران حیران د علي خواته کتل او بدن یي د بیرې ریږد ونیوی بیا علي لاندې کښته سو او د اشرف خان خواته ورغلی اشرف خان یي ښه راغلاست ووایه او بیا ور سره د سهار ناشتې ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

کښېنستی علي په خبرو کي اشرف خان ته وویل: ستاسو څو اولادونه دي؟

اشرف خان وویل: دوه مي زامن دي او یوه لور،

علي وویل: هغوی چیري دي؟

اشرف خان وویل: زامن مي په خاریج کي پوهنتون وایي او لور مي په ښار کي ده او علي تیره ورځ تا زما څخه پوښتنه کړي وه چي زما ورونه زما څخه پر څه خوابدې سول او ولي زما څخه جلا سول سردار خان پوهیدی چي زما طاقت زما ورونه دي نو ځکه یي تل کوښښ کوی چي زما او د ورونو تر مینځ مي بیلتون راولي یو ورځ دی په دي کار بریالی سو او زما ورونه یي زما پر ضد راپورته کړل لکه څنگه چي زه د ټولو ورونو مشر ورور یم نو ځکه کاروبار هم ټوله ما کوی او د پلار شتمنې هم ټوله زما په اختیار کي وه نو زما ورونو د سردار خان په توطیئو زما څخه د خپلو حقونو غوښتنه وکړه چي باید زه هر یوه ته خپل خپل حق ورکم،

علي وویل: نو تاسو ولي نه ورکوی؟

اشرف خان وویل: زه بیریدلم که یي حق ورکم نو بي ځایه به یي مصرف کي که دوی پر کاروبار لگولای ما به ور کړي وای خو زه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوهیدم چي دوی یي پر کاروبار نه لګوې یو څه وخت به په خوشحالی ژوند په وکي خو نور ټول عمر به یي په فقر باندي تیر سي خو دوی دا فکر کوی چي زه د دوی حق خورم نو ځکه ټول راڅخه جلا سول او زه یي یوازې پریښودم ما هغوی ته ډیر وویل چي داسي مکوی دا ستاسو په تاوان کي دي زموږ دوښمنانو موږ بي اتفاقه کوي خو هغوی زما خبره نه منل ته پوهیږي علي چي کله هغوی زما څخه جلا سویدي نو زما ژوند پر بل مخ اوښتی دی خوب مي راڅخه تښتیدلی دی زیاتره خوشحالۍ مي د دوی سره ولاړي د ژوند امیدونه مي ډیر کم سول،

اشرف خان د ورونو جلاوالي ډیر غمګین کړی وو نو ځکه یي تر سترګو اوښکې رواني سوې د اشرف خان اوښکو علي هم غمګین کی تر څو شیبو وروسته څو کلیوال د اشرف خان کور ته راغلل او تر روغبړ وروسته یي د اشرف خان سره پر څه موضوع بحث شروع کی تر بحث څو شیبې وروسته اشرف خان علي ته وویل: علي زه مي دفتر ته ځم کوم څه ته خو به ضرورت نلري؟

علي وویل: نه نه مننه،

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چي اشرف خان د کوره ووتی نو هغه خدمتګار چي د علي اطاق ته ورغلی وو راغلی او د ناشتې لوښې يي ټولول او د سترګو تر کونجانو يي علي ته کتل د خدمتګار لاسونه له بيري ريږديدل او په لاس کي نيولي لوښې يي هم د هغه د ريږديدو په وجه ښوريدل علي خدمتګار ته وکتل بيا په خندا ور ولاړ سو او د هغه پر اوږه يي لاس واړوی او بيا يي ورته وويل: ستا نوم څه دی؟

کله چي علي د خدمتګار پر اوږه لاس ور ونيوی نو هغه نور هم وارخطاء سو او وبيريدی، علي ورته وويل: مه بيريږه زه هم ستا په رکم انسان يم اوس نو راته ووايه چي نوم دي څه دی؟

خدمتګار په ريږديدلي ږغ وويل: سلطان دی صاحبه،

علي وويل: سلطانه زما يو کوچنی غوښتنه مني؟

سلطان وويل: هو ولي نه صاحبه،

علي وويل: که خپه کيږي نه نو کله چي زما و اطاق ته راځې نو دروازه دوه وارې ټکوه او غوښتنه دي وايه او بيا څه اطاق ته دننه مه راځه سمده؟

سلطان وويل: سمده صاحبه،

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي د جيب څخه څه اندازه پيسي را وکښي او سلطان ته يي ورکړي او ورته ويويل: ميرمن دي ناروغه وه هغه ډاکټر ته بوځه او د هغې هغه نوې سره کالې خوښ دي هغه ور رانيسه،

په دي سره سلطان نور هم ډير وبيريدی چي علي دده د ميرمنې په ناروغۍ او د هغې د سرو کالو په خوښه څنگه خبر دی، بيا علي ورته وويل: او گوره سلطانه په دي اړه چاته ونه وايي که نه نو ډير به در څخه خوابدی سم سمده؟

سلطان وويل: سمده صاحبه،

وروسته علي د کوره ووتی سلطان هغه ته تر شاه تر ډيره کتل خو وروسته يي علي تر سترگو خام سو دوهم خدمتگار چي سلطان او علي يي ليدل سلطان ته وويل: څه خبره ده ولي داسي بيريدلی يي او علي تاته دا پيسې ولي درکړي؟

سلطان وويل: څه خبره نه ده د علي څه ته ضرورت وو نو ماته يي وويل چي زه دلته نابلده يم ته يي راته راوړه ما ورته ويل سمده نو ځکه هغه پيسې راکړي،

دوهم خدمتگار چي کله د سلطان بيره وليدل نو هغه هم حيران سو او د سلطان په خبر يي باور ونکی،

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کلي کي خوابښي او مړور د بازار څخه د خپل کور پر طرف روان وه چي خوابښي يي مخته او مړور عاقِله يي د شا څه ليري ور پسي روانه وه تر څه تګ وروسته عاقِله په يو کډې کي غوځاره سوه يو بغلته وغورځيدل او پښه يي د بنده وختل او کړه سوه هغې ډير وژړل او د درده يي نارې وهلي کله چي يي خوابښي ورته وکتل نو هلته ليرې ورته ودريدل او د ځان سره يي وويل: ټګمارې بيا ټګمارۍ شروع کړي ولاکه در سم نازونه به نه راته کوې،

عاقِله د درده تپيدله او ژړل يي چي په دي وخت کي علي دي ځای ته راورسيدی کله چي يي عاقِله وليدل نو ور ويځغستل او ورته ويويل: څه خبره ده خورکۍ؟

عاقِلې وويل: غوځاره سوم او پښه مي د بنده وختل وروره،

علي ورغلی او د عاقِلې پښه يي په لاس کي ونيول او بيا يي عاقِلې ته وويل: خورکۍ د يو څو شيبو لپاره سترګې پټې که،

کله چي عاقِلې سترګې پټې کړي نو څو شيبې وروسته علي ورته وويل: خورکۍ اوس سترګې خلاصې که،

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چي عاقِلې سترګې خلاصي کړي نو ویلیدل چي پښه یي سمه سوې وه عاقِله ډیره خوشحاله سوه بیا علي ورته وویل: اوس ولاړه سه!

کله چي عاقِله ولاړه سوه نو پښې یي څه څه درد کوی نوره سمه سوې وه بیا علي ورته وویل: څنګه سو خورکۍ سمه سوې؟

عاقِلې وویل: هو وروره خو لږ لږ درد لا کوي،

علي ورته وویل: چیري ځي؟

عاقِلې وویل: بازار ته تللې وو اوس بیرته کور ته ځو،

علي ورته وویل: درځه زه به تر کوره کمک در سره وکم،

علي عاقِله تر لاس ونیول د هغو د کور پر طرف روان سول کله چي د عاقِلې خوابښې عاقِله او علي یو ځای سره ولیدل نو ډیر غوسه سول او په ځغاسته د کور پر طرف روانه سول، علي عاقِلې ته وویل: هغه ستا خوابښې وه؟

عاقِلې وویل: هو ولې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي موسکی سو او بیا یي وویل: هغه ډیره غوسه سوه چي کله ما ستا سره کمک وکی هغه ولاړه او اوس ستا خاوند خبروې او ستا بد ورته وایي،

عاقِله ډیره وارخطاء سوه او بیا یي وویل: ته ولاړ سه ورور جانه که زما خوابنې زما خاوند ته بد وویل نو هغه به تا نه پرېږدې،

علي وویل: که ولاړم نو هغه به ټول زور تر تا وکاږي او ډیره به دي ورتې ښه دی چي د حقیقت څخه خبر سي،

عاقِلې وویل: ته زما خاوند نه پیژنې ورورہ هغه د پهلوانانو د روزنې د مرکز مشر دی او ډیر ظالم دی د هرې خور پخیر زه هم خپل ورور په مشکل کي نسم لیدلای پرېږده یي چي ماته هر څه وایي،

علي موسکی سو او بیا یي وویل: او زه بیا خور په مشکل کي نسم لیدلای،

عاقِلې وویل: خو ورورہ..... ،

علي د عاقِلې خبره قطعه کړل او ویویل: ما ته یي پرېږده،

کله چي علي او عاقِله د عاقِلې د خاوند کور ته ورسیدل نو د عاقِلې خاوند او څو نور پهلوانان ور سره ولاړه وه او د عاقِلې خاوند ډیر

(c) ketabton.com: The Digital Library

غوسه وو بیا د عاقِلې خوانبې خپل زوی ته وویل: دا دی ما نه درته وویل چې ستا میرمنې د پردې هلک سره پر لارې باندېارونه کول،

علي عاقِله یو بغلته کښېنول عاقِلې غوښتل خپل خاوند ته حقیقې کیسه وکړي خو هغه د غوسې غوښتل عاقِله په چپلاخه (څپېړه) ووهې خو علي يې لاس ونیوی او ورته ویویل: حقیقې کیسه واوره او بیا فیصله وکه ستا مور چې څه درته ویلې دي هیڅ حقیقت نه دي،

علي نورې خبرې کولې چې په دې وخت کې د عاقِلې خاوند علي لیرې وغورځوی علي ورته وویل: گوری! زه نه غواړم جنگ وکم خو که مو درد راوستی راته او زه درته په غوسه سوم نو بیا مو نه پرېږدم،

خو د عاقِلې خاوند علي تر کالو ونیوی او په درد يې ورته وویل: څه به وکې ونیسه وبه دې وینم،

علي ډېر په غوسه سو او د عاقِلې خاوند يې د ځان څخه په ډېر زور لیرې وغورځوی په دې سره ټول ډېر حیران سول او د عاقِلې د خاوند ملگري او شاگردان وبیریدل او هیچا جرأت نسوای کولای چې ور نیږدې سي د عاقِلې خاوند د مځکې سره سخت لگیدلی وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

او د ولاړیدو توان یي نسواي کولای علي د هغه خواته ور نیږدي سو او تر څنګ یي کښینستی عاقِلې ته یي اشاره وکړه او بیا یي وویل: هغه زما خور ده او ته مي اخښې خور پر لاره ډیره سخته په مشکل کي وه نو ما د ورور پخیر د هغې سره کمک وکی په داسي حال کي چي ستا مور مخته روانه وه او هیڅ یي په کیسه کي نه وه که ما د خور سره کمک نه وای کړی نو خور به د غټ مشکل سره مخ سوې وای که تا زما خبره اول اوریدلي وای نو ما به داسي کار نه وای در سره کړی خو بیا هم زه بخښنه غواړم،

د عاقِلې د خاوند زړه څه نرم سو او بیا علي هغه د مځکې څخه راپورته کی او وروسته ځني روان سو د تلو په وخت کي د عاقِلې خاوند ور پسي ناره کړه: ستا نوم څه دی؟

علي ودریدی او ورته ویویل: علي،

د عاقِلې خاوند په موسکا ورته وویل: علي مننه،

علي هم موسکی سو او ویویل: د منني وړ نه ده پر خور مي پام کوه،

وروسته علي د عاقِلې د کوره ووتی او ولاړی کله چي ماښام سو نو د ماښام ډوډۍ تیاره سوه خدمتګار سلطان د علي د اطاق پر طرف

(c) ketabton.com: The Digital Library

ور روان سو کله چي هلته ور ورسيدی نو سلطان د علي اطاق ته کرار ور نيږدي سو او پر دروازه يي خپل غوږ کښيښوی په اطاق کي هيڅ ږغ او کښهاری نه وو بيا سلطان تر څو شيبو وروسته دروازه ور وټکول او ويويل: علي صاحبه ډوډۍ تياره ده،

سلطان بيا غوږ دروازې ته ور نيږدي کی خو بيا يي هم څه وانه وريدل وروسته څني روان سو خو کله چي په څينو کي کښته کيدی نو د علي د اطاق دروازه خلاصه سول او علي راووتی سلطان ډير حيران سو خو علي ورته وويل: اشرف خان راغلی؟

سلطان په کښته ږغ وويل: صاحب وايي چي کله د ډوډۍ وخت سي نو ډوډۍ تياروی او خوری يي که څه هم زه نه يم ما ته به نه انتظار کيږی،

علي د ډوډۍ ميز ته راغلی او ټولو ته يي سلام ووايه د اشرف خان ميرمنې نيرجلاء وويل: علي زويه ستاسو مور او پلار چيري دي؟

علي وويل: زما پلار چي زه کوچنۍ وم مړ سو او مور مي په ښار کي زما د ورور سره ده،

نيرجلاء وويل: په ښار کي مو کور چيري دی زويه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي وويل: د انجينرۍ د پوهنتون پر سړک دی،

نيرجلاء وويل: ورور دي څه کار کوي او تاسو څه وظيفه لرئ؟

علي وويل: زه محصل وم او ورور مي محکمه کي قاضي دی،

نيرجلاء او علي بانډار کوی چي څو شيبې وروسته اشرف خان راغلی کله چي د موټره راکښته سو نو په ځغاسته کور ته را دننه سو او ډير خوشحاله وو او بيا يي وويل: ښځې، علي..... تاسو راسئ زه څه درباندي وينم،

ټول دباندي ور ووتل خو علي څو شيبې وروسته د ډوډۍ د ميز څخه ولاړ سو او د دباندي وتلو نيت يي وکی،

کله چي ټول دباندي ور ووتل نو د اشرف خان د موټره څخه دري نفره او د شا د موټر څخه کوچنيان او ښځې راکښته سولې د اشرف خان ميرمنه ډيره حيرانه سول او د هغو پر طرف ورغلل تر روغبړ وروسته هغو غوښتل دننه ننوځي چي په دي وخت کي د هغو درو کسانو نظر پر علي ولگيدی او ډير حيران سول او بيا درو سره په حيرانۍ وويل: ته!؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشرف خان حیران سو بیا یې وویل: دا زموږ میلمه علي دی تاسو دی مخکې لیدلی وو؟

هغو وویل: لالا خو همدا نفر نن زموږ کورو ته راغلی او موږ یې د حقیقته خبر کړو او موږ ته یې داسې جادویې خبرې وکړې چې موږ خپل د اشتباه احساس وکی او ستا څخه د بخښنې لپاره ستا دفتر ته درغلو،

اشرف خان حیران سو او بیا یې وویل: څه؟

ورونو یې وویل: هو لالا همدا ځوان راغلی وو نن زموږ کورو ته،

اشرف خان علي ته وکتل د علي پر مخ موسکا خپره وه بیا اشرف خان ورته وویل: علي دوی رښتیا وایې؟

علي په موسکا ورته وویل: ما خو هیڅ نه دي کړي یو خو مې د دوی سره ستا حقیقې مینه ورته وویل او بل دا چې زه څوک په ستونزه کې نسم لیدلای او کله چې مې سهار ستا اوښکې ولیدلې نو ما ته یې خوند نه راکی او ډېر پریشانه سوم،

اشرف خان وویل: خو علي دا هر څه تا څنګه وکړه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي وویل: دا پریږده دا خوشحالي ولمانځه چي ستا ورونه ستا سره بیرته یو ځای سول،

اشرف خان وویل: علي نن دي یو وار بیا زما زړه وګټی، افرین پر هغې مور چي ستاسو پخیر زوی یي تربیه کړیدی او بل تا بله هم ښه خبره وکړه چي باید دا ستره خوشحالي ولمانځو نو دوې ورځې وروسته پنځنۍ(پنجشنبه) ده زما د لور د پوهنتون د فارغه کیدو ورځ هم ده دواړې خوشحالۍ به په هغه ورځ ولمانځو او لویه میلمستیا به جوړه کړو،

وروسته اشرف خان او ټول د کورنۍ نور غړي کور ته ننوتل، سهار چي کله دا خبر چي د اشرف خان ورونه د اشرف خان سره بیرته یو ځای سول سردار خان ته ورسیدی نو هغه نور هم ډیر پریشانه سو بیا یي وویل: نه پوهیږم دا د رزیل زوی د کمه سو چي د اشرف خان لاسونه جوړ سو او د هغه هره ستونزه ور حلوي،

د سردار خان ورور وویل: لالا که مو دي هلک ته نور وخت ورکی نو اشرف خان به زموږ پر سر راکښینوي زه خو وایم نور به یي کار ور خلاص کو،

(c) ketabton.com: The Digital Library

سردار خان وويل: يو پلان ورته جوړ که او په پټه يي کار ور خلاص که چي ځوک درڅخه خبر نسي او د اشرف خان په کور کي يي دننه ووژنه که يي دباندي ووژنې نو حتماً پر موږ تاوانيږي،

د سردار خان ورور وويل: سمده لالا نن ماښام ته به يي کار ور خلاص کو،

سردار خان وويل: سمده خو احتياط کوه ځکه هغه هلک ډير چالاکه ماته رامعلوم سو،

علي د خدمتگارانو سره د مراسيمو لپاره د کور د دباندي ساحې په تيارولو اخته وو چي په دي وخت کي اشرف خان دباندي راووتی کله چي يي وليدل چي علي د کور په تيارولو اخته دی نو ورته ويويل: علي ته ولي تکليف کوې دوی يي هغه دی تياروي،

علي وويل: نه نه هيڅ تکليف نه دی ما ته داسي کارونه ډير خوند راکوي،

اشرف خان وويل: علي تا زما لپاره ډير ښه کړيدي زه به دي هيڅکله احسانات نه کم در اداء،

علي وويل: را اداء کولای يي سي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشرف خان وویل: هغه څنګه؟

علي وویل: زما یو کوچنۍ غوښتنه به مني،

اشرف خان وویل: که ته زما څخه زما د شتمنۍ نیمایي برخه وغواړي هم به یي درکم وغواړه چي هر څه غواړي،

علي د کور دباندي یو اطاق ته اشاره وکړه او ویویل: زه غواړم تر هغه وخت چي ځم په دغه اطاق کي و اوسیږم،

اشرف خان حیران سو او ویویل: ددي اطاق څخه خو موږ د زړو شیانو د ایښوولو کار اخلو چي اوس خالي دی او د اوسیدو نه دی ولي په هغه بل اطاق کي دي څه مشکل دی؟

علي وویل: ستاسو کورنۍ ماشاءالله لویه ده تر څو چي تاسو هلته دننه په ارامه اوسی نو ځکه ما فیصله کړیده چي نور دلته و اوسم،

اشرف خان وویل: علي ته خو هم د همدي کورنۍ غړی جوړ سوی يي ځکه تا زما لپاره هغه کارونه وکړه چي د کورنۍ تر غړي هم راباندي ګران سوي ته به دي پخپل مخکینۍ اطاق کي اوسي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي وويل: خان صاحب ما غوښتنه در څخه وکړل که ته زما دا غوښتنه ومني نو زه به ډیر خوشحاله سم گواکې تا زما ټول احسانونه را اداء کړل،

اشرف خان وویل: خو علي.....،

علي د اشرف خان خبره پري کړل او ورته ویویل: هیله کوم خان صاحب،

اشرف خان وویل: سمده چي څنگه ستا خوښه وي،

وروسته اشرف خان خدمتگارانو ته امر وکی چي د علي انتخاب سوی اطاق ورته سم جوړ کي خدمتگارانو هم د علي په خوښه اطاق ورته برابر کی، د سردار خان د ورور جاسوسان د کور مخته تیریدل او د علي هر حالت یي څاری او د سردار خان ورور ته یي حال ورکوی کله چي ماښام خپلې تیارې خپري کړي او د ماښام ډوډۍ وخوړل سول نو علي د خپل اطاق پر خوا روان سو علي د کور دباندي پیره دارانو ته وویل: تاسو ورسی بیده سی زه ویښ یم زه څارنه کوم، پیره داران ولاړل او علي خپل اطاق ته دننه سو د سردار خان ورور او نور ملگري د کور تر څنگ پټ وه کله چي د کور دننه ړغونه ورک سول نو دوی پوه سول چي ټول بیده سول

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو ځکه کور ته د ورتلو نیت یي وکی ټول کور ته دننه سول او د علي د اطاق خواته ورغلل علي خپل د اطاق گروف بند کړی وو کله چي د سردار خان ورور او ملگري یي د علي اطاق ته دننه سول نو غوښتل یي چي گروف ولگوي کله چي یي گروف ولگوی نو ویلیدل چي په اطاق کي هیڅوک نسته ټول ډیر حیران سول د سردار خان ورور وویل: دا څه سو خو همدا اوس اطاق ته را دننه سو په مځکه ننوتی؟

ټولو شاوخوا کتل چي په دي وخت کي د اطاق دروازه وتړل سوه د دروازې په تړلو سره ټول ډیر وارخطاء سول په همدي وخت کي د اطاق گروف هم بند سو، څو شیبې وروسته چي ټول په هوښ کي راغلل نو ټول د اشرف خان د کور ځخه څه لیري دباندي پراته وه او د ټولو مخان په وینو رنگ او ټول زخمې وه چي کله په هوښ راغلل نو ډیر وارخطاء سول او ټولو د خپلو کورو پر خوا وځغستل،

کله چي سهار سو نو اشرف خان او د کورنۍ نورو څو غړو غوښتل د اشرف خان د لور د فارغه کیدو مراسیمو ته ولاړ سي نو ټول تیار سول او غوښتل یي چي موټرانو ته وخیږي اشرف خان علي ته وویل: علي ته اماده یي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي وويل: خان صاحب زه به دلته کلاء او نور شیان سره سمبال کم تاسو ورسی،

اشرف خان وویل: هغه به خدمتګاران تیار کي ته راځه زموږ سره ولاړ سه،

خو علي ټینګار کوی چي زه همدلته پاته کیږم وروسته ټول ولاړل او په کور کي علي او خدمتګاران پاته سول علي کور ډیر ښایسته تیار کی کله چي مازدیګر سو نو اشرف خان لور یي او د کورنۍ نور ټول غړي راغلل کله چي کلاء ته را دننه سول نو د ټولو خولې خلاصې پاته سوې ټول ډیر حیران سول ځکه نارنج کلاء یو بل ډول ښکلا اخیستې وه کله چي د اشرف خان لور د موټره څخه راکښته سول نو ویویل: واو څومره ښایسته،

بیا یي پلار ته وویل: بابا ددي ډیزاین او ښکلاء دي هیڅ ثاری نسته،

اشرف خان حیران وو بیا یي خدمتګار ته وویل: دا چا وکړه؟

خدمتګار وویل: علي صاحب وکړه،

اشرف خان نور هم حیران سو بیا یي وویل: څه؟ دا هر څه یوازي علي وکړه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدمتگار وویل: هو صاحبه،

د اشرف خان لور مسکان وویل: دا علي ډېر آشنا نوم را معلوم سو دا څوک دی بابا؟

اشرف خان وویل: علي دا څه وخت کیږي زموږ میلمه دی هغه چي دا کلی یي د جهالت څخه وژغوری او ستا اکاگان یي بیرته خپل کور ته راوستل هغه نور هم ډېر داسي کارونه کړیدي چي د ټول کلې د خلکو زړونه یي خپل کړیدي،

مسکان په فکر کي ډوبه سول او بیا یي په حیرت او لوړ اواز وویل: هغه چیري دی بابا؟

اشرف خان هم حیران سو چي مسکان ولي دومره په حیرت پوښتنه وکړه نو یي ورته وویل: ولي لورې خیریت دی؟

مسکان وویل: بابا ستا هغه ورځ پیاد ده چي زه په رود کي لویدلي وم؟

اشرف خان وویل: هو لوري،

مسکان وویل: هغه چي زه یي وژغورلم د هغه ځوان نوم هم علي وو،

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشرف خان حیران سو بیا یي وویل: څه؟

مسکان وویل: هو بابا د هغه ځوان نوم هم علي وو کیدای سي دا زموږ میلمه همهغه علي وي چي تا یي د لیدو ارمان درلودی،

اشرف خان نور هم حیران سو او بیا یي وویل: بلکل همدا علي دی ولي چي زیاتره وخت علي هلته وي چیري چي یو څوک په مشکل کي وي،

بیا اشرف خان خدمتګار ته وویل: علي چیري دی او څه سو؟

خدمتګار وویل: نه پوهیږم څو شیبې مخکې د کور څخه دباندي ووتی،

ټول دیته انتظار وه چي علي ووینې تر څو مسکان ووایي چي همدا هغه ځوان وو یا نه وو خو میلمستیا پیل سول خو علي لا هم نه راغلی اشرف خان هم په میلمستیا کي د علي په نشتون ډیر پریشانه وو تر څنګ یي مسکان هم په دي انتظار وه چي ژر علي ووینې چي ربښتیا هم هغه علي دی چي دا یي ژغورلي وه که نه خو میلمستیا خلاصه سوه علي نه راغلی سهار هم ټول ورته په انتظار وه خو د علي هیڅ درک نه وو د ټولو دروازې ته سترګې وختلي کله چي غرمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

يي سول نو ګوري چي علي کور ته را دننه سو خدمتګار وویل: علي راغلی!

کله چي ټول ور ووتل نو علي د دوی پر طرف را روان وو مسکان او اشرف خان چي کله دباندي راووتل نو د علي په لیدو مسکان ډیره خوشحاله سوه او په مسکا يي پلار ته وویل: بابا دا هغه ځوان دی!،

اشرف خان ډیر پریشانه وو کله چي علي راورسیدی نو اشرف خان په غوسه ورته وویل: ته چیري وي؟

علي په موسکا وویل: هغه د یو ملګرې پوښتنې ته ورغلی وم،

اشرف خان وویل: نو خبر دي ولي نه راکی چي زه ځم؟

علي وویل: ما فکر وکی چي تاسو په مراسیمو کي یاست نو نه مي غوښتل چي مزاحمت درته وکم،

اشرف خان په غوسه وویل: بي عقله تر تا نو ماته هغه مراسیم مهم وه؟

علي ته په بي عقل ویلو سره علي او ټول ډیر حیران سول بیا د اشرف خان تر سترګو اوښکې راغلي او ویویل: ته پوهیږي چي د تیري

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورځې راهیسې پر ما څه تیر سول په ټول عمر کې مې دا دوهم وار وو چې دومره په اندیښنه کې وم،

علي وویل: زه بخښنه غواړم خان صاحب،

اشرف خان چې تر سترګو یې اوښکې رواني وې وویل: بې عقله،

وروسته یې علي په غیږ کې ونیوی او ویویل: بیا داسې بې عقلې هیڅکله ونه کې،

څو شیبې وروسته اشرف خان خپل لور ته اشاره وکړه او علي ته یې وویل: علي دا دې وپیژندل؟

علي مسکان ته وکتل او بیا یې وویل: نه خان صاحب،

اشرف خان موسکی سو او بیا یې وویل: د ښو خلکو همدا عادت وې چې ښه وکې او بیا یې هیر کې علي در پیاد یې که څو اوونۍ مخکې تا دا په رود کې ژغورلې وه که ته هلته نه وای نو دا بې عقله به هم اوس نه وای دلته علي دا زما لور مسکان ده،

علي وویل: هو هو پیاد مې سوه څنګه یاست اغلې؟

مسکان وویل: ښه یم تاسو څنګه یاست؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي وویل: زه ډیر ښه یم الحمدالله،

اشرف خان وویل: علي د میلمستیا لپاره چي دي په دا حیرانونکې ډیزاین کلاء ښایسته کړي وه د هغه لپاره مننه،

علي وویل: خان صاحب مننه بیا ولي کوې مننه خو پردې کوي خپل نه او دا کور زه خپل کور ګڼم،

د اشرف خان میرمنې نیرجلاء وویل: علي زویه تا به سهار ناشته هم نه وي کړي راسه یو وار ناشته وکه،

علي او نوره کورنۍ ټول دننه ولاړل کله چي ماښام سو نو مسکان د کور د بام سر ته وختل او د بام دروازه یي وتړل او هلته یي شاوخوا شنو مځکو ته کتل مسکان شنو مځکو ته په کتو کي غرقه سوې وه چي یو دم یي شاته علي سلام ووایه، مسکان په دي سره ډیره وبیریدل بیا یي وویل: اوه ودي بیرولم،

علي موسکی سو او بیا یي وویل: بخښنه غواړم اغلې،

مسکان وویل: ته ولي هغه ورځ داسي ژر ولاړي لکه چي ډیر تلوار دي وو که څنګه؟

علي وویل: نه تلوار مي نه وو خو هلته مي اړتیا هم نه وه نوره،

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکان وویل: خو ما به د خپلو همصنفیانو سره معرفي کړی وای،

علي وویل: زه تل یوازیتوب خوښوم د مجلسو و معرفي کیدو سره مي نه ده جوړه کله کله چي مي ملګري ډیر مجبوره کي بیا ور سره ځم،

مسکان وویل: علي ډیر یوازیتوب مه خوښوه ځکه موږ په ژوند کي حتماً دوهم کس ته اړتیا لرو،

علي وویل: خو زه اوس یوازې الله ته اړتیا لرم،

مسکان موسکی سوه بیا یي وویل: علي ستا سره هم بحث نکیږي،

علي وویل: په بیلتون یي سم له حاله ووتمه: څه له غمه وم نشه څه میخانې کړم،

مسکان وویل: واه واه ډیر ښایسته ته پوهیږي علي زما د شاعرۍ سره زیاته مینه ده خو نه یي سم لیکلای ته زما سره کمک کوې؟

علي وویل: زه هم شعرونه نسم لیکلای خو بس کله کله مي بې اختیاره له خولې وځي،

مسکان وویل: علي ایا ته پر یو چا مئن یي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي وويل: نه ولې؟

مسکان وويل: ما خو اوریدلې دي چې څوک مئن وي بیا ښه شعرونه لیکلای سي،

علي وويل: خو مئنتوب یوازې څوک نه شاعر کوي ځني خبرې او ځني دردونه هم د چا څخه شاعر جوړوي،

مسکان وويل: هو همداسي خو ده علي،

علي اوږده ساه وکښل او تر څو شیبو وروسته یي وويل: مسکان شپه ناوخته ده ورسه نوره بیده سه تر ناوخته ویښه پاته کیدل ستاسو لپاره تاوان کوي،

مسکان وويل: ولې ستا لپاره لکه چې تاوان نکوي چې تر دا مهاله ویښ یي،

علي موسکی سو بیا یي وويل: زه خو نه بدیږم زه د خوب کمزوري نلرم،

مسکان وويل: ولې ته لکه چې د یو بلې دنیا څخه راغلی یي؟

علي په موسکا وويل: هو همداسي یي وبوله،

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکان وخندل او بیا روانه سول او علي ته یي ښه شپه وویل کله چي د بام دروازې ته ور ورسیدل نو یو دم ودریدل څو شیبې یي د بام دروازې ته کتل وروسته یي دروازه خلاصه کړل او لاندي کښته سول،

سردار خان وویل: نه پوهیږم دا بدبخته د کمه سو اول یي زما ورور او کسان پر ډیر بد حال کړل را او نن یي بیا زما د قاچاق سامان پولیسو ته پلاس ورکی،

د سردار خان یو نفر وویل: خان صاحب که ستا خوښه وي یوه حمله به بله پر وکو،

سردار خان وویل: یا یا بیا داسي بي عقلي ونه کی اوس یي زما څو موټران پولیسو ته پلاس ورکړل که بیا خبر سو چي موږ حمله پر کوو نو ټول کاروبار به مي را برباد کي،

څو شیبې وروسته سردار خان ته زنګ راغلی سردار خان جواب ورکي: بلي زویه څنګه یي ښه؟

زوی یي وویل: هو بابا ښه یم تاسو هم ښه یاست،

سردار خان وویل: هو زویه تر دي مهاله ښه یم،

(c) ketabton.com: The Digital Library

زوی یي وویل: بابا ستا لپاره یو ډیر ښه خبر لرم چي درلړ درته وبه یي وایم،

سردار خان وویل: همدلته راته ووایه زویه،

زوی یي وویل: نه بابا ډیر غټ کار مي ستا لپاره کړیدی داسي په اسانه خو یي نه درته وایم،

سردار خان وویل: نو ژر راسه زویه او دا ښایسته خبر راباندي واوره،

زوی یي وویل: سمده بابا په دا څو نیږدي ورځو کي درځم،

د سهار د لمر شغلې خپري سوې وې او مرغانو خپل سندرې پای ته ورسولي اشرف خان د خپل تجارت د ملګرو سره په څه خبرو مصروفه وو څو شیبې وروسته علي د خپل اطاق څخه راووتی کله چي اشرف خان ته ور رسیدی نو د اشرف خان ملګري ولاړل اشرف خان څه ستومانه او پریشانه معلومیدی او د غم ساوې یي کښلې علي تر سلام وروسته وویل: څه خبره ده خان صاحب داسي پریشانه معلومیږي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشرف خان وویل: څه درته ووایم علي دا څو کلونه کیږي تجارته مي په تاوان کي روان دی څه وخت مخکې مي ډیره دوا راوړې وه چي د هغه د جملې څخه څه اندازه خرڅه سول خو د دا نورې دوا خرڅولو ته زیات وخت پکار دی خو د دوا تاریخ ته ډیر لږ وخت پاته دی که په دي لږ وخت کي دوا نه سوه خرڅه نو زه به ډیر زیات تاوان وکم،

علي وویل: دا خو دومره موضوع نه ده چي تاسو دومره زیات ورته پریشان یاست د دوا تر تاریخ پوره کیدو پوري په تلویزیونانو، راډیوګانو .....کي اعلان ورکوه چي هر څومره دوا خرڅه سوه هغه خرڅه که د پاته دوا لوحه او معلومات ور واړوه او د خطرناکو حیواناتو او حشراتو د وژلو ټاپه او معلومات پر ومښلوه دا یي ستاسو مشکل حل،

اشرف خان د علي مشورې ته ډیر په تعجب کي سو او د هغه مشوره یي ډیره خوښه سوه او علي ته یي وویل: ډیر ښه علي افرین ډیر ښایسته نظر دی خو هو زه دا کار ټول تاته سپارم،

علي وویل: زه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشرف خان وویل: هو علي ته او په بدل کي چي يي هر څومره پيسې ته غواړي او هر شي چي غواړي درکوم يي،

علي وويل: نه نه خان صاحب زه صرف ستا پر مخ خندا غواړم نور هيڅ نه،

اشرف خان وويل: علي که ته زما دا کار وکي نو ما به د ډير لوی تاوانه خلاص کي،

علي وويل: هر څه خو د الله له طرفه دي زه به خپل د بنده گۍ کوښښ وکم تاسو درځی زه څو شيبې وروسته پسي درځم دفتر ته،

اشرف خان وويل: خو زما سره به په موټر کي ولاړ سي،

علي وويل: نه دلته مي کلې کي څه کار دی بيا وروسته پسي درځم،

اشرف خان وويل: يو موټر به در پريږدم هغه در سره بوځه،

علي وويل: نه نه خان صاحب زه موټر ته اړتيا نلرم د ملگري سره درځم،

اشرف خان وويل: سمده علي چي څنگه ستا خوښه وي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي د کور څخه ووتی تر څه تګ وروسته يي تر يو درختې لاندي يو ځوان وليدی کله چي ور نيږدي سو نو هغه غوښتل د هيروينو نشه وکي علي ورته وويل: ايا په دي سره به ستا غمونه او مشکلات حل سي،

هغه ځوان د علي په ناڅاپي بږغ ډير وبيريدی بيا يي تر څو شيبو وروسته په ژړا وويل: څه وکم علي وروره د ژوند مشکلاتو دومره پر سر اخيستی يم چي د هيرولو لپاره يي مجبوره سوم چي دا چم وکم،

علي وويل: سديسه که ته د يو ميږي مخته يو لرګی کښيږدي هغه څه کوي؟

سديس وويل: هغه د هغه لرګي څخه مخ اړوي او پر بل طرف ځي،

علي وويل: که ته هر وارې د هغه ومخته لرګی کښيږدي هغه مخ ځني اړوي نو چي دومره کوچنی حيوان لا ماته نه مني نو ته ولي ماته مني د ژوند د مشکلاتو سره وجنګيږه هيڅوک مه پريږده چي ستا په ژوند کي ستا د نا آرمۍ سبب سي يو عالِم وايي موږ خپل کور ته غل نه پريږدو تر څو د کور شيان مو وينسي نو هغه افکار او ستونزې ولي ځانته پريږدو چي زموږ خوشحالۍ زموږ څخه غلا

(c) ketabton.com: The Digital Library

کي سدیسه دا نشه یي د حل لاره نه ده نشه ستا مشکلات نور هم زیاتوي نور دي هم په ستونزو کي اچوي دوست او دوښمن درڅخه ورک کوي،

سدیس وویل: ته خو صحي وایي علي وروره خو زه غواړم چي ددي ستونزو څخه ځان خلاص کم خو په هیڅ ډول نه خلاصیږم غوښتل مي کاروبار شروع کم خو پلار پیسي نه راکوي خو چي کور کښینم وایي چي کار ولي نکوې نو ته ووایه علي وروره زه څه وکم؟

علي وویل: آیا ته په رښتیا غواړي کار وکي؟

سدیس وویل: هو علي وروره،

علي خپل جیب ته لاس کی او څو بستې پیسې یي را وکښي او سدیس ته یي وویل: دا واخله کار په شروع که خو هو که خبر سوم چي پر بي ځایه شیانو در څخه ولاړې نو بیا به ډیر درڅخه خوابدی سم او هو زه پر تا باور لرم زما باور مه راماتوه،

سدیس د علي لاسونه په خپلو لاسو کي ونیول او په ژړا یي وویل: یا علي وروره هیڅکله نه،

علي سدیس په غیږ کي ونیوی او ورته ویویل: ژاړه مه،

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چي علي پر خپل لار او سديس پر خپل لار روان سول نو تر ځو شيبو وروسته سديس يو دم ودريدی او د ځان سره يي وويل: علي ورور ښنگه خبر سو چي زه د مشکلاتو له وجې نشه کوم هغه ته خو زما په اړه هيڅ معلومات هم نه وه،

کله چي سديس شاته وکتل نو علي تللی وو سديس هلته ځو شيبې حيران ولاړ وو او بيا ولاړی، اشرف خان په خپل دفتر کي علي ته انتظار وو اشرف خان په فکر کي وو چي علي ته خو زما دفتر هم نه دی ورمعلوم نو ښنگه به يي پيدا کي په همدې فکرو کي د دفتر څخه دباندې ووتی او خپل مرستيال ته يي وويل: قريشي! ورسه ساتونکو ته ووايه که علي نامی ځوان راغلی نو هغه زما دفتر ته راواستوی او راگرځوی يي مه او مه هم تلاښې په کښې کوی زه يو وار د بازار خواته ځم بيرته ژر راځم ته زما دفتر ته ورسه که علي راغلی هغه ته راپور او معلومات ورکه،

قريشي وويل: سمده صاحبه،

وروسته اشرف خان ولاړی او قريشي ساتونکو ته تر سپارښتنې وروسته د اشرف خان په دفتر کي علي ته انتظار سو د ډير انتظار وروسته قريشي غوښتل د دفتر تشناب ته ولاړ سي نو ځکه يي د

(c) ketabton.com: The Digital Library

دفتر دروازه په ځان پسي قلف کړل کله چي قریشي تشناب ته ولاړی څو شیبې وروسته بیرته راووتی ګورې چي په دفتر کي علي ناست دی کله چي علي قریشي ولیدی نو سلام یي ورته ووایه او بیا یي ورته وویل: زه علي یم د خان صاحب ملګری خان صاحب به زما په اړه درته ویلي وي؟

قریشي وویل: هو هو راته ویلي یي دي خان صاحب په کوم کار پسي ولاړی هغه به هم اوس را ورسیږي تاسو کښینی استراحت وکی،

علي وویل: د کمپنۍ راپور او معلومات راکه بس ده استراحت مو ډیر کړیدی اوس به یو څه کار وکو،

قریشي و علي ته ټول معلومات ورکړل بیا قریشي غوښتل په څه نورو اسنادو پسي دباندې ووځي کله چي د دفتر دروازې ته ور ورسیدی نو ویلیدل چي دروازه قلف ده قریشي حیران سو چي دروازه قلف ده نو علي څنګه دننه راغلی قریشي په همدي فکر کي وو چي په دي وخت کي اشرف خان هم را ورسیدی قریشي د اشرف خان سره په خبرو اخته سو وروسته قریشي ولاړی او اشرف خان دفتر راغلی او د علي سره یي تر روغبړ وروسته یي د دوا په اړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بحث شروع کی علي تر معلوماتو اخیستلو وروسته د دوا په فروش رسولو شروع وکړه د دوا تر تاریخ پوره کیدو پورې ډیره دوا خرڅه سوه اشرف خان ډیر خوشحاله وو وروسته علي پاته دوا د حیواناتو او حشراتو د وژلو لپاره لابراتوار ته واستول تر معلومات وروسته دا دوا د ضررناکو مچانو او ملاریا لپاره ډیره ګټوره ثابته سوه تر لوحو اړولو وروسته يي بازار ته وړاندې کړه او په لږ وخت کي ټوله دوا رانیول سوه کله چي ټوله دوا خرڅه سول نو اشرف خان او قریشي په خپل دفتر کي حسابونه کول چي لږ وروسته علي راغلی دفتر ته اشرف خان د هغه په لیدو موسکی سو او بیا يي علي نیږدې ځانته راوغوښتی او د ۱۲۰ لکو پیسو چیک يي ولیکی او علي ته يي ورکی علي وویل: دا څه دي خان صاحب؟

اشرف خان وویل: دا ستا برخه ده علي تا چي زما سره د دوا په فروش کي مرسته وکړه زه دي د ډیر لوی تاوان څخه وساتلم او بله خبره دا چي ماته دي لس چنده زیاته ګټه را ورسول چي د هغې ګټې څخه مي صرف تاته یوه برخه درکړه زیاتې نه دي،

علي وویل: خان صاحب که تاسو ما پردی بولی نو دا پیسې راکه او که مي خپل بولې نو بیرته يي واخله،

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشرف خان وويل: علي ته ماته زما د خپل سکه زوی پخير جوړ سوی يي خپلوې پر ځای ده خو اړتيا هر څوک لري ته به هم په ژوند کي ډيرې اړتياوې لري چي د هغو پوره کولو لپاره پيسو ته اړتيا ده،

علي وويل: خان صاحب زه هيڅ اړتيا نلرم کم څه ته چي اړتيا لرم هغه صرف يو خدای راکولای سي تاسو دا پيسې په کلي کي پر يو روغتون جوړولو مصرف کی،

اشرف خان وويل: علي روغتون زه پخپلو پيسو جوړوم هغه زما په پلان کي دی خو دا ستا پيسې به ته حتماً اخلي،

علي وويل: خان صاحب زه تاسو ته ډير احترام لرم خو زه تر خپلې خبرې هيڅکله نه يم اوښتی ستاسو د پاره به صرف يو څه واخلم نور تاسو پر روغتون ولګوی،

اشرف خان وويل: سمده علي چي څنګه ستا خوښه وي خو ته به هم زما يو شرط مني؟

علي وويل: څنګه شرط خان صاحب؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشرف خان وویل: د نن څخه به ته زما د ټول کاروبار مشاویر یي او زما ټول کاروبار به اداره کوې،

علي وویل: خان صاحب زه په یو ځای کي تر یو کال یا یونیم کال اضافه نه یم پاته سوی کله یو ځای کله بل ځای تر هغه وخته چي ستاسو سره یم پر مخ به یي یوسم خو تر هغه وروسته به بیا تاسو هم ګیله نه راڅخه کوئ او نه به هم ما راګرځوی،

اشرف خان وویل: سمده علي خو ته ولي ځي زموږ څخه ایا کوم تکلیف درته رسیدلی دی که څنګه؟

علي وویل: نه نه خان صاحب هیڅ تکلیف نه دی را رسیدلی خو چیري چي زما اړتیا تر تاسو ډیره لیدل کیږي نو بیا زه هلته ځم،

اشرف خان وویل: زه پوه نسوم علي؟

علي وویل: بیابه پر کراره بحث وکو خان صاحب،

اشرف خان وویل: سمده علي خو واخله دا خالي چیک چي هر څومره پیسې پکښې لیکي ویلیکه زه به یي در امضاء کم،

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي د اشرف خان څخه چیک واخیستی او شل لکه یي پکښي ولیکلې او تر څنګ یي یو خط هم ولیکی او دواړه یي د خط په یو پاکټ کي واچول،

محیب په کتاب لوستلو مصروف وو چي کوچنی لور یي ورته راغلل او ویویل: بابا بابا ماته یو جوړه نوې کالي او بوټونه راوړه چي کله بازار ته ولاړ سي،

محیب وویل: سمده لورکۍ چي معاش مي راووځي درته رابه یي وړم،

لور یي وویل: بابا زه یي سبا غواړم،

محیب وویل: خو اوس پیسې نسته راسره لورکۍ،

لور یي وویل: سمده بابا چي پیسې دي پیدا کړي بیا یي راته رانیسه،

محیب وویل: سمده زما ګرانې شهزادګۍ،

د محیب لور ولاړل او محیب کتاب کښیښوی او خپل اطاق ته د مخ پریولو لپاره ولاړې کله چي د اطاق څخه راووتی نو د مخ وچولو پر وخت یي پر میز پاکټ ته پام سو کله چي یي را واخیستی او خلاص یي کی نو ویلیدل چي یو د شلو لکو چیک او

(c) ketabton.com: The Digital Library

بل خط پکښې پروت وو محیب ډیر حیران سو کله یي چي خط خلاص کی او ویوایه نو تر سترګو یي اوښکې روانې سوې او خط یي مچ(ښکُل) کی او بیا یي خپل مور ته ور ناره کړه....،

قریشي او علي ماښام تر ډیره په دفتر کي ناست وه وروسته قریشي وویل: علي ناوخته کیږي ته څه وخت ځي کور ته؟

علي وویل: وختې دی ولاړ به سم،

قریشي وویل: تاسو به د خان صاحب سره اوسیږی علي؟

علي وویل: بلي هو،

قریشي وویل: د صاحب کور خو ډیر لیري دی نو ته څنګه ځي موټر هم نلري؟

علي وویل: زه تللای سم،

قریشي وویل: زما کور دلته په ښار کي دی نن زما سره پاته سه،

علي وویل: نه مننه نیت مي دی چي نن به خپل اصلي کور ته ولاړ سم،

قریشي وویل: د اصلي کور څخه دي مطلب،

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي وويل: چيري چي يوازې زه اوسيږم،

قريشي وويل: نو تاسو بل کوم خپل نلری چي ور سره و اوسيږي،

علي موسکی سو بيا يي وويل: قريشي تاسو بيخي ډيرې پوښتنې کوئ،

قريشي هم موسکی سو او ويويل: بخښنه غواړم علي،

علي وويل: شپه ناوخته سوه تاسو ورسی دفتر بيا زه قلفوم وروسته پسي درځم،

قريشي د علي څخه خدای په امانی واخيستئ او د دفتره څخه ووتی په لاره کي قريشي د يو مارکيټ مخته موټر ودروی او د کور لپاره يي سوداوې راواخيستې کله چي يي سودا پوره سوه نو بيرته موټر ته راغلی او روان سو په لاره کي يي ميرمنې زنګ ور ته راووهلی او ورته ويويل: سړيه هغه د کوچنيانو شيدې دي هيرې نسي،

قريشي وويل: را اخيستې مي دي،

ميرمنې يي وويل: او هغه زما سينګار شيان دي هم هير نسې،

قريشي وخندل او ويويل: هغه مي اول راواخيستل،

(c) ketabton.com: The Digital Library

قریشي او میرمن یي په باندار اخته وه چي په دې وخت کي د قریشي سترګې لیري پر یو نفر ولګیدلې چي د سړک تر څنګ روان وو قریشي فکر وکی چي علي دی خو هر څومره چي ورنیږدې کیدی نو قریشي مطمئن کیدی چي دا علي دی کله چي قریشي ور رسیدی هغه نفر راسته لاس ته په یو غټه دروازه ننوتی، قریشي چي کله هغه ځای ته ور ورسیدی نو د هغه ځای د دروازې پر سر لویه لوحه وه چي قبریستان پر لیکی وو قریشي ډیر حیران سو بیا یي میرمنې ته وویل: زهرا بیا وروسته خبرې کوو،

قریشي تلیفون بند کی او د قبریستان مخته ودریدی او د موټر څخه راکښته سو کله چي د قبریستان خواته ورغلی دروازه یي خلاصه کړل او دننه ور ننوتی چي وویني چي دننه چي ولاړی دا نفر څوک وو او دلته څه کوې، قریشي په قبریستان کي شاوخوا ګرځیدی شاوخوا یي کتل د قبریستان په ځینو ځایو کي توره تیاره او د کاغیو او ځینو نورو حیواناتو ږغونه وه خو هیڅوک نه معلومیدل قریشي د قبریستان تر منځه راغلی وو غوښتل یي چي بیرته ووځي ځکه څوک نه وه قریشي فکر وکی چي شاید زما سترګو اشتباه کړي وي کله چي بیرته د قبریستان د دروازې پر طرف روان سو نو یو دم یي د یو قبر د شناختې پر ډبرې سترګې ولګیدلې د هغه په لیدو د قریشي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدن په ریږدیدو سو د پښو او بدن حرکت یي د لاسه ورکی غوښتل یې چي د دروازې پر طرف وځغلي خو د شا له طرفه یو چا ونیوی قریشي لویه چغه وکړه،

سهار اشرف خان او کورنۍ یي د کور د بام پر سر ناشته کول چي څو شیبې وروسته اشرف خان د بدن د حرکت لپاره ولاړ سو او شاوخوا گرځیدی چي لیري یي پر علي سترگې ولگیدي چي د کور پر طرف را روان وو علي پر لاره د کلیوالو سره په موسکا مرسته او همکارې کول هر کلیوال چي به علي لیدی نو د روغبړ لپاره به یي هغه ته مخته ور ځغستل اشرف خان ددي په لیدو موسکی سو او د علي سره د کلیوالو مینې ډیر خوند ورکی او ډیر خوشحاله سو کله چي علي کلاء ته راغلی نو اشرف خان خدمتگار ته وویل: ورسه علي ته ووایه چي لوړ راسه،

څو شیبې وروسته علي لوړ بام ته راپورته سو او د ټولو سره یي روغبړ وکی بیا اشرف خان ورته وویل: علي هسي نه دا کلیوال تا ددې کلي مشر وټاکي،

علي موسکی سو بیا یي وویل: ولي خان صاحب؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشرف خان وویل: ته چي هلته پر لارې را روان وې ما درته کتل چي کلیوال دې په لیدو ډېر خوشحاله کیدل د هغو مینه چي مي ستا سره ولیدل نو ځکه مي وویل چي دا خلک به تا ددې کلي مشر وټاکي نن سبا دې په ټول کلي کي ډېر صفتونه کیږي،

علي موسکی سو بیا یي وویل: نه خان صاحب ددې کلي خلک خپله ښه خلک دي نو ځکه زما صفت کوې او بل دا چي تر ما تاسو ډېر څه ددې کلي لپاره کړیدي ددې کلي د مشرتوب حق یوازې تاسو لری،

اشرف خان او علي وروسته پر خپل کاروبار خبرې شروع کړي علي د اشرف خان د کاروبار لپاره ډېر ښه ښه کامیاب پلانونه اشرف خان ته وړاندې کړل اشرف خان د پلانو په اوریدو ډېر خوشحاله سو د خبرو په جریان کي د اشرف خان تلیفون ته زنګ راغلی کله چي اشرف خان تلیفون ته جواب ورکی نو مخ یي بل ډول سو او په حیرانۍ یي وویل: څه!؟،

کله چي تلیفون بند سو نو علي وویل: څه وسوه خان صاحب خیریت خو به وي د چا تلیفون وو؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشرف خان وویل: د دفتر څخه تلیفون وو ویل قریشي د تیر ماښام راهیسي ورک دی هیڅ درک یي نسته،

علي ډیر حیران سو بیا یي وویل: څه قریشي ورک دی خو ماښام تر ناوخته پورې زما سره وو بیا ما ورته وویل چي ته ولاړ سه زه وروسته ځم دی ولاړی او زه په دفتر کي پاته سوم،

اشرف خان ډیر حیران وو بیا یي وویل: قریشي د ډیر وخت څخه زما سره راسره دی ډیر ښه ځوان دی چاته یي بد نه دي ور رسولې،

علي وویل: زه مطمئن یم چي قریشي به خپل کور ته بیرته سلامت راځي،

ورځې او شپې تیریدې یو ورځ اشرف خان علي ته وویل: علي د کله چي ته زما سره یو ځای سوی یي د هغه راهیسې سردار خان زما سره بیا شخړه نه ده کړي لکه چي ډیر دي د سختې ګوتې نیولی دی؟

علي وویل: نه خان صاحب سردار خان اوس هم غواړې تا تر پښو واچوې هغه کوښښ کوي چي ستا کمزورې پیدا کي او هغه اوس ستا کمزوریو ته ډیر نیږدي سویدی،

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشرف خان حیران سو بیا یې وویل: څنګه کمزورې زه پوه نسوم علي؟

علي وويل: خان صاحب ته دومره په کاروبار کې مصروفه يې چې خپل کورنۍ دې د ياده ايستلې ده تا دا هم هير کړيدي چې ته يو لور هم لرې،

اشرف خان ډير حيران سو بيا يې وويل: ولې څه خبره ده علي زما لور څه کړيدي؟

علي وويل: دا خو بايد تاته معلومه واى چې ستا لور څه څه کوي؟

اشرف خان وويل: هغې خو په ښار کې پوهنتون وايه،

علي وويل: ايا تاسو په دې خبر ياست چې هغې په پوهنتون کې د چا چا سره ليدل او چيرې چيرې تله يا تاسو دا خبر نه اخيستى که مو اخيستيلاى نو تاسو به په دې هم خبر واى چې په هغه ورځ چې ستا لور په رود کې غرقيدل په هغه ورځ دا په رخصتۍ ستاسو بيله اجازې تللې وه،

اشرف خان وويل: علي هر څه واضح ووايه چې څه خبره ده ستاسو د خبرو مطلب څه دی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي وويل: ورسه د هغې څخه يي وپوښته،

اشرف خان ډير پريشانه سو بيا يي علي ته وويل: زما سره راځه!

کله چي علي ور سره روان سو نو اشرف خان د مسکان اطاق ته ورغلی او هغې ته يي وويل: مسکان لورې تا په پوهنتون کي د چا چا سره ليدل؟

مسکان حيرانه سوه چي څه پيښه سويده نو يي وويل: ولي څه خبره ده بابا؟

اشرف خان په غوسه وويل: زما په پوښتنه کي پوښتنه مکوه زما د سوال جواب راکه !

مسکان وويل: زما د پوهنتون همصنفيانې او زما ځنې نورې ملګرې وې چي ما به کله کله ور سره ليدل،

اشرف خان وويل: بل دي د هيچا سره نه ليدل؟

مسکان وويل: يا بابا،

اشرف خان علي ته مخ ور واړوی بيا علي و مسکان ته وويل: هر ماښام تا پر پنځه بجې د چا سره ليدل د ليليې شاته؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکان ډيره وارخطاء سول او بدن يي په ريږديدو سو په ريږديدلې اواز يي وويل: د هيييچا سره مي نننه ليدل،

اشرف خان چي کله مسکان وارخطاء وليدل نو پوه سو چي کمه خبره سته نو ډير په غوسه سو او مسکان ته يي ډير په غوسه وويل: رښتيا رښتيا راته ووايه چي د چا سره دي ليدل؟

مسکان ډيره وبيريدل نو ځکه يي رښتيا وويل: هغه د سردار خان د زوی کامران سره،

اشرف خان نور هم ډير په قهر سو او مسکان يي ټينګه چپلاخه(څپيړه) پر مخ ووهل او ورته ويويل: افرين دې سي دربانديې د پلار د دوښمن د زوی سره دي مينه شروع کړه راته تا د هغه سره مينه نه بلکې د پلار عزت دي پر خرڅ کی او د خپل پلار عزت او سر دي د هغه د پلار په پښو کي ور وغورځوی،

د مسکان تر سترګو اوښکې رواني سوې بيا اشرف خان وويل:دا زما غلطي ده چي ته مي هلته يوازې او بيله څاره ايله کړې وې ما پر تا باور کړی وو چي زما لور به زما عزت هيڅکله پايماله نکي هغه د نورو انجونو څخه جلا ده خو نه وم خبر چي هغه لور به مي عزت ليلام کي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي وويل:مسکان کامران ستا سره مينه نکوې بلکې هغه غواړې چي ستا پواسيطه ستا د پلار عزت خپل پلار ته ډالۍ کي بيابه ستا په وهلو او ډبولو ستا پلار شيبه په شيبه وژنې،

اشرف خان وويل: نه پوهيږم کمه گناه مي کړي وه چي داسي لور خدای راکړه چي سر مي په لوړ نسو خو کښته سو،

کله چي اشرف خان دا خبرې کولې نو په دي وخت کي د مسکان تليفون ته د کامران زنگ راغلی اشرف خان د مسکان د لاسه تليفون واخيستی چي ويليدل چي د کامران زنگ وو نو تليفون يي د قهره د مځکې وويشتی او مات يي کی او ويويل: د نن څخه ستا دباندې وتل تليفون او هر څه بند دي،

اشرف خان دا وويل او د مسکان د اطاقه څخه ووتی او د مسکان د اطاق دروازې ته يي قلف ور واچوی نيرجلاء وويل: څه خبره ده سړيه ولي داسي په قهر يي؟

اشرف خان وويل: ورسه د هغې لور څخه دي يي وپوښته چي د پلار عزت يي د هغه د دوښمن سردار خان په پښو کي ور وغورځوی د هغه د زوی سره مينه راته کوي دا خو ښه سو چي علي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه خبر کړم که نه نو خدای خبر چي سردار خان به څه څه راکړی وای،

نیرجلاء ډیره حیرانه سوه بیا یي وویل: ما نه درته ویل چي دا انجلۍ یوازې مه ایله کوه خو تا به ویل چي یا زما لور د نورو انجونو پڅیر نه ده زما لور داسي ده و هاسي ده اوس دي نتیجه ولیدل،

اشرف خان په دفتر کي په دي خبره ټوله ورځ پریشانه وو چي د هغه لور د هغه د دوښمن د زوی سره مینه کوې علي به کله کله د اشرف خان پام بلي موضوع ته وګرځوی تر څو اشرف خان تشویش ونکي کله چي ماښام سو نو اشرف خان او علي د کور پر طرف روان سول کله چي کور ته ورسیدل نو په کور کي ټول ډیر پریشانه وه اشرف خان وویل: څه خبره ده ولي داسي پریشانه یاست؟

نیرجلاء وویل: سړیه مسکان په کور کي نسته هغه د کوره وتلې ده،

اشرف خان ډیر حیران سو او ډیر په قهر سو کور ته ننوتی او توپک یي را واخیستی او ویویل: نن خو د سردار خان هیڅوک نه ور پریږدم،

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو ټولو ونیوی اشرف خان ټول د ځان څخه لیري کړل او د کوره څخه راووتی کله چي علي ته ور نیږدي سو نو علي ونیوی او ورته ویویل: ودریږه خان صاحب!،

اشرف خان وویل: علي ما پریږده نن به یا زه وژل کیږم یا سردار خان،

علي وویل: یو وار زما خبره واوره بیا چي هر څه کوې ویکه،

اشرف خان ودریدی او علي ته یي وویل: ښه وایه،

علي وویل: که ته په سردار خان او زوی یي یو چم وکي نو ستا د لور په زړه کي به تاته تل نفرط وي او هغه به ستا څخه تل همداسي تښتې ما خو هم همدا غوښتل چي مسکان د دوی کور ته ورسي ځکه چي هلته به دا د زوی او پلار په هدف خبره سي،

اشرف خان وویل: خو علي هغه... ،

علي وویل: خان صاحب په ما باور ولره ستا په لور به هیڅ هم نکیږي او هیڅوک به هلته نه ورځی سبا ته مسکان زه خپله راولم،

اشرف خان بیرته کور ته وګرځیدی او توپک یي وغورځوی، مسکان د سردار خان په کور کي وه سردار خان ډیر خوشحاله وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چي د سردار خان زوی کامران د مسکان سره د باندړار څخه فارغه سو نو دباندې راووتی او په مسکان پسي يي دروازه را وتړل سردار خان خپل زوی ته وويل: افرين زويه تا زما سر را لوړ کی......، سردار خان او زوی يي په خبرو سره اخته وه او مسکان په اطاق کي ناسته وه چي په دي وخت کي د اطاق دروازه باد ووهل څه اندازه خلاصه سوه مسکان فکر وکی چي کوم چا راپورې وهل نو ځکه ور ولاړه سوه چي وګوري څوک دی کله چي دروازې ته ور ورسيدل نو ويکتل هيڅوک نه وه ټول دباندي ناست وه، مسکان کرار کرار په زينو کي راکښته سول او د دباندې باندړار ته يي غوږ ونيوی ټول ډير خوشحاله معلوميدل بيا سردار خان وويل: اوس به د اشرف خان څخه د هرې بدۍ بدله اخلم هغه ته به د سپې پڅير طوق ور واچوم او شاوخوا به يي په کلې کي را وګرځوم،

ددي خبرو په اوريدو د مسکان بدن په ريږديدو سو او ډيره وبيريدل بيا سردار خان کامران ته وويل: زويه ستا نقلې مينې ماته ډيره خوشحالې راپه نصيب کړل،

کامران وويل: دا هر څه خو مي ستا څخه زده کړيدي بابا چي مازې زه د مسکان سره واده وکم نو د هغې څخه به د کور مزدوره

(c) ketabton.com: The Digital Library

جوړه کم داسي بد حالت به باندې راولړ چي پلار يي په ليدو مړ سي،

د کامران د خبرو په اوريدو مسکان نوره هم وبيريدل او پوه سول چي کامران ددي سره مينه نه بلکې چم کړيدی او غوښتل يي چي ددي پواسيطه اشرف خان برباد کي مسکان ددي خبرو په اوريدو د بدن حرکت او سد د لاسه ورکړی وو او پر شا روانه سول چي په دي وخت کي يي لاس د کوم لوښې سره ومښتی او هغه پر مځکه ولويدی په دي سره ټول چپ سول او کامران ور وځغستل کله چي ور ورسيدی نو ويليدل چي مسکان هلته ولاړه وه،

کله چي سهار سو نو سردار خان چي د کور په مينځ کي ناست وو تليفون ته يي زنګ راغلی کله چي سردار خان جواب ورکی نو ډير په قهر پر ځای ودريدی او ويويل: دا ته څه وايي بي غيرته داسي نسي کيدای،

ټول ډير حيران سول چي څه وسول کامران رانيږدي سو او پلار ته يي وويل: څه خبره ده بابا؟

سردار خان د ډيره قهره کامران يو ټينګه چپلاخه پر دا مخ ووهلی بيا يي وويل: بي غيرته دا ټوله ستا د لاسه،

(c) ketabton.com: The Digital Library

کامران وویل: خو څه وسول بابا؟

سردار خان وویل: د هغه بې غیرته اشرف خان خواخوږي علي تیر ماښام زما د میلیون هاوو هیروینو ته اور ور اچولی دی ما ټوله سرمایه په هغو لګولې وه دا کور مي لا ورته په ګروې کړی وو زه برباد سوم تباه سوم،

په دي وخت کي د سردار خان د کور د دروازې څخه علي ور بږغ کړه او ویویل: سردار خانه ما نه وه درته ویلي چي نور سم سه او د اشرف خان د کورنیه لاس واخله خو تا زما خبره ونه منل زه پوهیدم چي ستا زوی به د اشرف خان کور ته ورځي او مسکان به د ځان سره راولي خو ما بس ستا بربادیدو ته بهانه لوټول نو ځکه مي ستا زوی نه راوګرځوی که نه ما به هلته پر هم هغه ځای ستا زوی در وژلی وای اوس په سمه درته وایم چي مسکان راپریږده که نه تر دي به دي هم بدتر کم،

سردار خان وویل: داسي یي چیري در پریږدم چي اشرف خان زما ټول تاوان رانکي،

علي وویل: سردار خانه ته اشرف خان نه ما برباد کړی یي او زه تاته تاوان نسم درکولای ځکه ما ته دوه وارې خبر کړی وې چي د

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشرف خان د کورنیه لاس واخله خو تا ونه منل دا ستا خپله غلطي ده نو تاوان به یي هم ته خپله مني او پاته خبره د مسکان سوه هغه خو به په هره ډول چي وي زه یي ددي ځایه بیایم ځکه ما یي د پلار سره وعده کړیده،

د سردار خان ورور چي ګوډ ګوډ هم کیدی سردار خان ته وویل: لالا هغه انجلۍ ور پریږده ددي هلک سره ځان مه اچوه که نه دا اوس چي روغ بدنونه او ژوند لرو دا به هم راباندې ودروې،

سردار خان هم وبیریدی نو ځکه یي خپل زوی ته وویل: ورسه هغه انجلۍ ور پریږده،

کامران هم مسکان د اطاق څخه راویستل او د علي پر طرف یي ور پریښوول کله چي مسکان علي ته راورسیدل نو سترګې یي د اوښکو ډکې وې او تر خولې یي وینه بهیدل، علي د مسکان د اوښکو او وینو په لیدو ډیر په قهر سو بیا یي مسکان ته وویل: ایا ته دوی ووهلې؟

مسکان په ژړا سر وښوروی چي هو بیا علي وویل: کم یوه ووهلې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکان د سردار خان زوی کامران ته لاس ونیوی، علي مسکان ته وویل: دباندې موټر ولاړ دی په هغه کي کښینه زه درځم تر شاه مه ګوره،

مسکان د موټر پر خوا روانه سول او علي د کامران پر خوا ور روان سو کامران او د سردار خان نور کسان یي ډېر زیات ور ووهل کله چي کامران تر مرګه ورسیدی نو سردار خان علي ته وویل: هیله کوم زویه پري ایږده زما داغه یو زوی دی،

علي کامران پریښوی بیا علي سردار خان ته وویل: لعنت پر داسي نارینه چي پر یوې مظلومې لاس پورته کوي دا څنګه نارینتوب دی تر داسي نارینه خو یو حیوان لا ښه دی لږ تر لږه تر ځان په کمزورې خو لاس نه پورته کوي،

علي دا خبرې وکړي وروسته د سردار خان د کوره ووتی او په موټر کي کښینستی او روان سو د مسکان تر سترګو اوښکې رواني وې بیا یي وویل: علي ما کور ته مه بیایه زه نور په هغه کور کي هیڅ حق نلرم ما مي د پلار عزت د خاورو سره ور خاورې کی زه به په کم مخ د بابا سره مخ کیږم هیله کوم علي ما کور ته مه بیایه،

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي وويل: مسکان چي تاته د خپلې غلطۍ احساس وسو همدا کفایت کوي ښه وو چي ته مخکې د پلار او زوی په چم خبره سوې که نه نو ټول ژوند به دې لاسونه مبتلای چي دا په څه غضب اخته سوم چي تیر سوه هغه به هیر کو زه خان صاحب پوه کوم،

څو شیبې وروسته مسکان او علي کور ته را ورسیدل د کورنۍ ټول غړي د هغو مخته راغلل مسکان زړه نسوای کولای چي د موټر څخه راکښته سي د پلار څخه بیریدل خو څو شیبې وروسته علي د موټر دروازه ور خلاصه کړل مسکان ته یي خپل لاس ونیوی مسکان هم خپل لاس د علي په لاس کي ورکی کله چي مسکان خپل لاس د علي په لاس کي ورکی نو د مسکان ټوله بیره ختمه سول او د راحت احساس یي وکی علي مسکان تر لاس ونیول او د موټر څخه یي راکښته کړل چي په دې وخت کي یي پلار مخته راغلی چي ډیر په قهر وو، علي اشرف خان ته وویل: خان صاحب مسکان چي کومه غلطي کړي وه د هغه سزا دې ولیدل هیله کوم کیسه نوره پر همدې ځای ختمه کی،

اشرف خان چي کله د مسکان پر خوله وینې ولیدي نو قهر یي کم سو او وروسته ولاړی علي د مسکان مور نیرجلاء ته وویل: خاله مسکان خپل اطاق ته بوځه،

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکان خپل اطاق ته ولاړل علي د اشرف خان پر خوا ورغلی اشرف خان په تلیفون کي مصروفه وو کله چي يي تليفون کاټ کی نو په حیرانۍ یي علي ته وویل: علي تا د سردار خان مالونه ټول ور وسوځول د مسکان په خاطر؟

علي وویل: بلي هو د مسکان په خاطر هم او د غیري قانوني او تاوانې کاروبار په خاطر هم ځکه چي د سردار خان د لاسه ډیر ځوانان په نشو روږدې سویدي او د هغو په زیاتوب کي پرمختګ روان دی،

اشرف خان وویل: او علي خبر سوم چي تا د هغه زوی هم ډیر سخت ور وهلی دی؟

علي وویل: هو خو هغه پر مسکان لاس پورته کړی وو کله چي ما د مسکان پر مخ وینه ولیدل نو بس عصابو مي کار پریښوی لاسونه مي هم نه راګرځیدل ما خو هغه نه پریښوی خو سردار خان وویل چي دا زما یوازینی زوی دی،

اشرف خان څو شیبې علي ته کتل او بیا یي وویل: علي نه پوهیږم ته له کمه راغلي دومره ښه خو یو نیږدي خپل هم له چا سره نکوي لکه تا چي زموږ سره وکړل،

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي وویل: خان صاحب تاسو په دي خبرو ما پردی کوی او بل دا چي دا زما مسؤلیت دی الله زه د همدې لپاره را استولی یم او د همدې لپاره مي د الله څخه دنیا ته د بیا راتلو اجازه اخیستې ده،

اشرف خان حیران سو بیا یي وویل: د بیا راتلو؟ زه پوه نسوم علي،

علي تر څه ځنډ وروسته وویل: ته دا پریږده خان صاحب اوس د مسکان لپاره د یو ښه هلک په لټه کي سه چي دا تل خوشحاله او د هره غمه ډیره لیري وساتي چي مسکان ته د نړۍ ټولي خوشحالۍ ورکړي،

علي تر څه بحث وروسته ولاړ سو چي په دي وخت کي نیرجلاء چای هم را اخیستي وې او علي ته یي وویل: علي چیري ځي کښینه چای وڅښه سترۍ سوی به یي،

اشرف خان وویل: علي به بیا د چا د مرستې لپاره ځي دی خو تل د نورو سره په مرسته مصروف وي،

علي موسکی سو بیا یي وویل: هغه خاله د کلي څو ځوانانو نن میلمستیا او باندار جوړ کړیدی او زه یي ور غوښتی یم زه خو ددي میلمستیاوو او باندارو سره نه یم جوړ خو دا چي د کلي د ځوانانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه مات نسي نو په همدې خاطر ورځم تاسو او خان صاحب چای وڅیښي بیابه یي ماښام یو ځای وڅیښو،

نیرجلاء وویل: اسمده علي زویه چي څنګه ستا خوښه وي،

وروسته علي د اشرف خان او میرمني څخه یي خدای په امانۍ واخیستی او ولاړی، اشرف خان علي ته کتل چي هغه روان وو او د ځان سره موسکی کیدی نیرجلاء هم موسکی سوه بیا یي وویل: فکر کوم ستا په زړه کي هم هغه خبره ده کوم چي زما په زړه کي ده،

اشرف خان په موسکا وویل: ستا په زړه کي څه خبره ده ګراني؟

نیرجلاء وویل: داغه چي زموږ د لور لپاره به تر علي بل کم ښه هلک وي چي ور په نکاح یي کو،

اشرف خان موسکی سو بیا یي وویل: زما په زړه کي هم همدا خبره وه ګراني خو یوي خبرې ته پریشانه سوم،

نیرجلاء وویل: څه ته؟

اشرف خان وویل: د داسي انجلۍ سره به څوک واده وکي چي د کوره تښتیدلي وي په داسي حال کي هم چي علي یي په ټوله کیسه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبر دی که اوس نه وای په خبر خو یو بهانه به مو ورته کړی وای چي د خپلوانو کره تللي وه یا یو بل ځای میلمه وه خو دا بدبخته خپله علي د هغه کوره راوستل چیري چي دا ور تښتیدلي وه،

نیرجلاء وویل: علي خو زموږ د زوی پځیر دی هغه به زموږ غوښتنه حتماً مني بابیزه به یي نه ګنې ته ورته ووایه،

اشرف خان وویل: ښځې زه ځني شرمیږم بیا خو زموږ په کلتور کي باید د هلک لخوا د انجلۍ د غوښتلو لپاره مرکه وسي،

نیرجلاء وویل: سړیه کله چي به د اصحابو کرامو لوڼې لویانې سوې ایا هغو به یو چاته د ورکولو لپاره رسول الله ﷺ ته نه راتلل؟ چي هغو سترو صحابوو په دي کار کي شرم نه دی کړی نو موږ یي ولي وکو او بل موږ ته اول دین او بیا کلتور ارزښت لري چي دین نه یو منعه کړي نو بیا ولي دا کار ونکو،

اشرف خان وویل: ته خو ښه وایي ښځې ته خو پوهیږي چي ماته څوک نه ووایي نو زه ډیر په غوسه کیږم داسي نه علي نه راته ووایي او زه هغه ته په غوسه سم او په غوسه کي بد و رد ورته ووایم او هغه موږ پریږدي او راځخه ولاړ سي خیر یو میاشت به صبر ورته

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکو شاید د دوی دوو ترمنځ خپله مینه پیدا سي که تر یوي میاشتې وروسته یي مینه نسوه پیدا نو بیابه ورته ووایو،

نیرجلاء وویل:صحي دی چي څنګه ستا خوښه وي،

کله چي علي د کوره ووتی او پر لار روان وو نو مسکان د خپل اطاق څخه ورته کتل او د علي په لیدو به موسکۍ کیدل د مسکان په زړه کي د علي لپاره مینه پیدا سوې وه خو زړه یي نسوای کولای چي ورته ووایي او د موقع په لټه کي وه چي علي ته ددې سره د واده کولو ورته ووایي خو علي د مسکان څخه لیري لیري ګرځیدی، یوه شپه علي څه ناوخته راغلی کورته ټول بیده سوې وه خو مسکان د علي په انتظار د کور په پارک کي ناسته وه تر ډیر انتظار وروسته مسکان په چوکۍ کي بیده سوې وه تر څو شیبو وروسته د مسکان چوکۍ وښوریدل په دي سره مسکان یو دم راکښینستل ډیره وبیریدل او پر خپل ځای ودریدل او اوږدې اوږدې ساوې یي کښلې تر څو شیبو وروسته څه ارامه سوه کله چي یي د علي اطاق ته وکتل نو د اطاق ګروف لګیدی او رڼا وه مسکان پوه سوه چي علي راغلی دی نو د هغه د اطاق خواته ور روانه سول خو کله چي مسکان ور روانیدل نو ګروف بند سو مسکان ودریدل او فکر یي وکی چي علي بیده سو نو غوښتل یي چي خپل اطاق ته ولاړه سي خو کله چي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خپل اطاق پر خوا روانه سول نو د علي د اطاق گروف بیا ولگیدی مسکان بیا ودریدل او غوښتل یي بیا د علي اطاق ته ور وگرځي خو کله چي ور وگرځیدل نو د اطاق گروف بیا بند سو مسکان یو وار بیا ودریدل او تر څو شیبو وروسته یي بیا غوښتل چي خپل اطاق ته ولاړه سي خو د علي د اطاق گروف بیا ولگیدی، مسکان په دي سره ډیره حیرانه سول بیا یي فکر وکی چي علي ددې سره ټوکې کوې نو ځکه د علي د اطاق پر خوا ور روانه سول په دي سره بیا د علي د اطاق گروف بند سو، کله چي مسکان ور ورسیدل نو د علي د اطاق دروازه یي خلاصه کړل گوري چي توره تاریکه وه مسکان وویل: علي؟

خو چا ږغ ونکی مسکان بیا وویل: علي؟

خو بیا هم چا ږغ ونکی مسکان بیا وویل: علي زه پوهیږم ته زما سره ټوکې کوې،

خو بیا هم په اطاق کي چوپتیا وه مسکان اطاق ته دننه ورغلل او د اطاق گروف یي ولگوی کله چي یي شاوخوا وکتل اطاق کي نو هلته هیڅوک نه وه په دي سره د مسکان بدن په ریږدیدو سو او په

(c) ketabton.com: The Digital Library

همدې وخت کي د اطاق د ګروف د بټن د بنديدو بږغ سو او ګروف بند سو په دې سره مسکان يو لويه چغه وکړه چي بابا؟

د مسکان په چغه سره د کور ټول غړې راکښينستل او ټول دباندي راووتل اول يي د مسکان په اطاق کي وکتل خو مسکان هلته نه وه بيا ټول دباندې راووتل شاوخوا يي وکتل او د مسکان مسکان نارې يي وهلي چي په دي وخت کي يو خدمتګار په زوره وويل: خان صاحب!!

ټولو د علي د اطاق خواته وکتل او بيا ټول ورغلل کله چي د علي اطاق ته ور ورسيدل نو ويليدل چي مسکان د علي په اطاق کي بې هوښه پرته وه،اشرف خان ژر د مسکان پر مخ اوبه ور واچولي تر څو شيبو وروسته مسکان په هوښ کي راغلل او بيا اشرف خان خپل اطاق ته بوتله، کله چي مسکان څه ارامه سوه نو پلار يي ورته وويل: څه خبره وه لورې؟

مسکان وويل: زه په پارک کي ناسته وم خو څو شيبې وروسته پر هم هغه ځای بيده سوې وم زه بيده وم چي يو دم مي چوکۍ چي زه پر بيده سوې وم يو چا وښورول په دي سره زه راکښينستم خو چي ومي کتل هيڅوک نه وه خو د علي د اطاق ګروف لګيدی ما

(c) ketabton.com: The Digital Library

فکر وکی چي علي راغلی دی نو ځکه مي وغوښتل چي ورسم او پوښتنه ځني وکم چي ایا هغه ډوډۍ خوړلي ده که نه خو چي زه د علي د اطاق خواته ور روانه سوم نو د علي د اطاق گروف بند سو ما فکر وکی چي علي به بیده سوی وي نو بیرته راوگرځیدم خو چي راگرځیدم نو بیا د علي د اطاق گروف ولگیدی زه بیا ور روانه سوم خو گروف بیا بند سو.... ما فکر کوی چي علي ما ویني او ټوکې راسره کوي خو چي کله ورغلم نو هلته توره تاریکه وه ما چي کله گروف ولگوی نو د علي په اطاق کي هیڅوک نه وه خو څو شیبې وروسته یو لاس ما ولیدی چي د اطاق گروف یي بند کی خو نفر نه معلومیدی صرف یي لاس وو !

اشرف خان ډیر حیران سو بیا یي وویل: څه؟!

مسکان وویل: هو بابا هغه لاس ما خپله ولیدی چي گروف یي بند کی زما د خولي لویه چغه ووتل او تر دي وروسته نوره په ځان نه یم پوه سوې،

د مسکان د خبرو په اوریدو ټول ډیر پریشانه سول د مسکان د مخ بڼه هم اوښتې وه کله چي اشرف خان د مسکان پر تندې لاس ور

(c) ketabton.com: The Digital Library

ونیوی نو حس یي کړه چي د مسکان سخته تبه ده اشرف خان ډیر پریشانه سو، نیرجلاء وویل: څه خبره ده سړیه؟

اشرف خان وویل: د مسکان سخته تبه ده شپه هم ناوخته ده شاید ډاکټران ټول بیده وي نه پوهیږم څه وکم؟

کله چي د مسکان کیسه تر همدي ځایه راورسیدل نو بیا یي روحیلې او د روحیلې کلیوالو ته وویل: زه مطمئینه یم چي په هغه ورځ ناروغه زه وم خو سختۍ پر علي تیریدلي،

روحیلې وویل: هغه څنګه؟

مسکان وویل: په هغه شپه زما پلار اشرف خان او کورنۍ مي لا هم په داغه تشویش کي وه چي په دي وخت کي په کور کي د موټر بږغ سو کله چي زما کورنۍ وکتل نو هغه ډاکټر وو کله چي ډاکټر کورته راغلی نو زما پلار او کورنۍ مي ډیر حیران سول بیا زما پلار وویل: په دا نیمه شپه ډاکټر صاحب تاسو؟

ډاکټر وویل: اشرف خانه خو تاسو تلیفون راته کړی وو چي زما لور ډیره ناروغه ده کورته ژر راسه دا دی زه هم راغلم،

اشرف خان وویل: ما خو تلیفون نه وو درته کړی،

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډاکټر وویل: عجبه ده اشرف خانه خو ستا نمبر وو ستا اواز وو نو ځنګه تا تلیفون نه دی راکړی؟

اشرف خان او ټوله کورنۍ یې ډیر حیران سول بیا اشرف خان وویل: هر څا چې درته کړیدی ډیر ښه یې کړیدي تاسو بیخې پر ښه وخت راغلاست راځی مهرباني،

بیا مسکان کلیوالو او روحیلې ته وویل: په هغه ورځ علي و ډاکټر ته زما د پلار په تلیفون او اواز زنګ ور وهلی وو چې زما درملنه وسي،

روحیلې وویل: هغه ځنګه؟ او علي په دي ځنګه خبر سو چې ته بیریدلې یي او ناروغه یې؟

مسکان بیا خپله کیسه شروع کړل او ویویل: کله چې ډاکټر ماته دوا راکړل نو زه یو څه جوړه سوم خو د سهار په وخت کي مي بیا ډیره سخته تبه سوه مور او پلار مي ډیر پریشانه وه کله چې سهار سو نو مور او پلار مي پریکړه وکړه چې ما به د پیر صاحب د زیارت ملنګ ته بیایي همدا وو چې موږ د پیر صاحب د زیارت پر خوا روان سولو د پیر صاحب زیارت زموږ څخه یو څه زیات لیري وو پر لارې موږ په ډیري سختۍ سره هلته ورسیدلو ځکه چې پر

(c) ketabton.com: The Digital Library

لارې به یو ځل موټر خراب سو بیا به یې ټایرونه خراب سول.....
دا ځکه داسي کیدل چي هلته موږ په یو راز خبریدلو خو خیر کله
چي موږ هلته ورسیدلو نو زما پلار د ملنګ بابا د یو مُرید څخه
پوښتنه وکړه چي ملنګ بابا چیري دی؟

د ملنګ بابا مُرید وویل: ملنګ بابا دا څو شیبې مخکې ولاړی د
ښار خواته یو ځوان راغلی او ملنګ بابا ته یې وویل چي ستا زوی
په بازار کي ټکر کړیدی نو ملنګ بابا هلته ورغلی،

اشرف خان وویل: نو څه وخت به راسي؟

مُرید وویل: نه پوهیږم شاید ژر رانسي خو تاسو دلته انتظار سی
ممکین راسي،

اشرف خان او نیرجلاء ډیر پریشانه سول چي دا بیا څنګه پیښه
سوه چي بله ورځ ملنګ بابا نه تلی نن چي زموږ پکار سو ولاړی،
خو دوی هلته ملنګ بابا ته په تمه سول ساعتونه تیر سول خو د
ملنګ بابا درک نسو معلوم لمر خپلي شغلې او وړانګې سره ټولولي
او مخ پر زوال روان وو نیرجلاء و اشرف خان ته وویل: سړیه نن
به ولاړ سو بیابه سبا ورته راسو شپه کیږي بیا،

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشرف خان وويل: رښتيا هم خو مسکان به نن شپه بيا د سختې تبې په تکليف وي،

نيرجلاء وويل: خير دی نن شپه به لا يو رکم تيره کړو بيابه سبا ورته راسو،

اشرف خان وويل: صحي دی درځی چي ځو نو!،

کله چي دوی روانيدل نو په دي وخت کي ملنگ بابا را ورسيدی تر روغبړ وروسته اشرف خان ورته وويل: ملنگ بابا ستاسو په زوی مي ډيره خوا بده سول چي ټکر يي کړيدی،

ملنگ بابا وويل: نه نه زوی مي ټکر نه وو کړی هغه رک روغ وو يو نااشنا ځوان راغلی ويل ستا زوی ټکر کړيدی خو هغه روغ جوړ وو هيڅ نه وه په سوي هغه ځوان ټوکې راسره کولي،

اشرف خان وويل: الله دي داسي ناپوه ځوانانو ته هدايت وکړي،

ملنگ بابا وويل: هو امين خو ښه سو زوی مي هم د ډير وخت وروسته وليدی زه د هغه ځوان څخه هيڅ نه يم خوابدی،

اشرف خان وويل: الله دي تاسو خوشحاله لري ملنگ بابا،

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملنګ بابا وویل: مننه اشرف خانه خو تاسو دلته څه کوی خیریت وو؟

اشرف خان وویل: ملنګ بابا مسکان لور مي تیر ماښام په کور کي بیریدلي وه اوس ډیره سخته ناروغه ده،

ملنګ بابا مسکان ته وکتل او تر څو شیبو وروسته یي وویل: زما سره راځی!،

اشرف خان مسکان نیرجلاء او د مسکان دوه اکاګان په ملنګ بابا پسي روان سول، ملنګ بابا خپل دربار ته ننوتی او پر خپل تخت کښینستی او مسکان ته یي وویل: لورې دلته زما و مخته کښینه!

مسکان د ملنګ بابا مخته کښینستل، ملنګ بابا خپل غټ کتاب راواخیستی او خلاص یي کی، ملنګ بابا به یو وار مسکان ته وکتل او بیابه یي کتاب ته وکتل او کلمات به یي ویل، څو وارې یي همداسي وکړه وروسته یي کتاب بند کی او اشرف خان ته یي وویل: اشرف خانه ستاسو کور ته یو ارواح راغلي ده،

په دې سره ټول ډیر حیران او وارخطاء سول بیا ملنګ بابا وویل: وارخطاء کیږی مه ځکه چي هغه ارواح ستاسو په لور هیڅ نسي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کولای هغه ډیره ارامه او بي ازاره ارواح ده دا ستاسو د لور چي سخته تبه ده دا د بیري تبه ده هغه هیڅ نه دي په کړي،

د اشرف خان او کورنۍ یي زړونه څه نرم سول او بیا تر څو شیبو وروسته دوی د ملنګ بابا څخه رخصت واخیستی او د کور پر طرف روان سول، مسکان په موټر کي د دروازې خواته ناسته وه د موټر هنداره یي کښته کړي وه او یو لاس یي دباندي ځړولی وو او پر لاري یي لیري لیري ساحو ته کتل، مسکان په فکرو کي غرقه وه چي یو دم یي هغه لاس چي دباندي یي ځړولی وو یو چا پخپل لاس کي ونیوی په دي سره مسکان وغورځېدل او لویه ناره یي وکړه او د پلار په غیږ کي یي سر پټ کی په دي سره د مسکان اکا موټر ودروی اشرف خان د مسکان پر طرف وکتل او ویویل: څه خبره ده لورې؟

مسکان تر څو شیبو وروسته وویل: بابا زما لاس یو چا ونیوی،

اشرف خان و مسکان ته دلساېي ورکول او بیا یي ورته وویل راسه زما او د مور په مینځ کي دي کښینه وروسته اشرف خان د موټره کښته سو د موټر دباندي یي شاوخوا وکتل او تر څو شیبو وروسته موټر ته پورته سو او روان سول تر یونیم ساعت مزل وروسته

(c) ketabton.com: The Digital Library

کورته راورسیدل کله چي د موټره کښته سول نو ویلیدل چي د کور د ودانۍ په زینو کي علي ناست دی او د دوی په لیدو ولاړ سو ښه راغلاست یي ورته ووایه، مسکان د علي په لیدو په زړه کي خوشحاله سوه او څو شیبې یي د علي په سترګو کي خپلي سترګې ښخې کړي وې ورروسته اشرف خان نیرجلاء ته وویل: نیرجلاء مسکان خپل اطاق ته ورسوه!،

مسکان او نیرجلاء ولاړل علي او اشرف خان یوازې پاته سول بیا علي اشرف خان ته وویل: سلطان کیسه راته وکړه په مسکان مي ډیره خوا بده سول خیر الله مهربانه دی هغه به هر څه سم کي تاسو فکر مه خرابوی خان صاحب،

د اشرف خان تر سترګو اوښکې روانې سوې بیا یي په ژړا وویل: علي مسکان زما یوه لور ده تر ځان هم ډیره راباندي ګرانه ده که په هغې څه وسوه نو زه به څه کوم؟

علي د اشرف خان لاس خپل پلاس کي ونیوی بیا یي ورته وویل: خان صاحب په مسکان به هیڅ نکیږي دا زما ستا سره وعده ده که خدای نکړه کوم مصیبت پر مسکان راتلی نو د هغه مصیبت مخته

(c) ketabton.com: The Digital Library

به زه ځان ور واچوم زه الله د همدې لپاره را لیږلی یم چې ستاسو ساتنه وکم،

اشرف خان خپلې اوښکې پاکې کړې او بیا یې وویل: علي ملنګ بابا ویل چې زموږ په کور کې ارواح ده ته د ځان سره احتیاط کوه او ته به نور دننه زموږ سره اوسیږې،

علي موسکی سو بیا یې وویل: خان صاحب ارواح مرواح نسته مړه سوې خلک بیرته نه راځي او دا د هر چا په خبرو باور مکوی،

اشرف خان وویل: نه نه علي ملنګ بابا ډیر ستر ولي او پرهیزګاره سړی دی،

علي وویل: پوهیږم خان صاحب خو خبره داسې ده که ارواح وي هم هغه چاته ازار او تکلیف نسي ور رسولای دا د انسانانو بیره دوی په تکلیفوي اصل کې ارواح یې نه په تکلیفوي،

اشرف خان وویل: هو بلکل ملنګ بابا هم همداسې ویل،

شپه تیاره سوې وه اشرف خان د علي سره تر بانډار وروسته لومړی د مسکان اطاق ته ورغلی او د مسکان د صیحت پوښتنه یې وکړه او بیا خپل اطاق ته ولاړی او بیده سو، شپه ډیره ناوخته سوې وه خو مسکان پر کټ همداسې روڼې سترګې پرته وه خوب نه ورتلی څو شیبې وروسته مسکان د کټ څخه پورته

(c) ketabton.com: The Digital Library

سول او د کلکین خواته روانه سول کله چي يي په کلکین کي دباندي وکتل نو ويليدل چي علي د کور په پارک کي ناست دی او په کمپيوټر کي مصروف دی، مسکان د اطاق څخه ووتل او د علي پر طرف ور روانه سول کله چي علي ته ور ورسيدل نو علي ته يي سلام ووايه علي د مسکان د سلام تر جواب وروسته وويل: اووه ته تر اوسه نه يي بيده سوې مريضه هم يي؟

مسکان وويل: خوب نه راتلی،

علي د چوکۍ يو اړخ مسکان ته ور ايله کی او ورته ويويل: راسه مهرباني کښينه،

مسکان هم د علي ترڅنګ کښينستل بيا علي وويل: مريضې دي اوس څنګه ده؟

مسکان وويل: اوس څه ناڅه سمه يم،

علي موسکی سو بيا يي وويل: نو تا زما په اطاق کی په نيمه شپه څه کول؟

مسکان وويل: زما طبعيت خراب وو چي ته چيري وي تر دومره ناوخته پوري،

علي وويل: د کله چي د خان صاحب مرستيال تللی دی د هغې ورځې راهيسي مي په دفتر کي کارونه ډير زيات سويدې نو ځکه کله کله هلته پاته سم خو ته زما په اړه هيڅ انديښنه مکوه،

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکان وویل: نه نه علي زیات کارونه مکوه صیحت ته دي په تاوان تمامیږي زه سبا بابا ته هم وایم چي تا د زیاتو کارو څخه منعه کي،

علي وویل: نه خان صاحب خو ما نه مجبوره کوي چي زه باید زیات کار وکم خو د خان صاحب کمپنۍ د څو میاشتود پاره سخت کار ته ضرورت لري تر هغه وروسته به تر کلونو کلونو پوري په ډیر لوړ معیار او په پرمختګ کي رواني وي غواړم ژر دا کارونه سرته ورسوم معلومه نه ده چي تر څه وخته به زه همدلته یم نه غواړم کارونه نیمګړي پریږدم،

مسکان وویل: علي ته ځي؟

علي وویل: نو څه کوم دا خو مي د پلار کور نه دی چي تل به پکښي اوسیږم،

مسکان وویل: نو ولي موږ ستا هیڅ نه یو؟

علي موسکی سو او بیا یي وویل: نه نه داسي خبره نه ده خبره داسي ده چي زه د ځان واک نلرم چي چیري ولاړ سم یا نه چیري څومره و اوسیږم که مي په واک کي وای نو ما به تاسو هیڅکله نه وای پري ایښي کاش چي ما کولای سوای چي دلته پاته سوی وای،

علي مسکی سو او بیا یي وویل: خو کیدای سي چي ستا تر واده پوري همدلته یم،

مسکان څه خپه غوندي سوه بیا علي وویل: څه وسوه؟

مسکان په غوسه وویل: هیڅ نه،

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي بیا وویل: وایم خو څه وسوه دا د واده په خبره غوسه سوې نو ته واده نکوي؟

مسکان تر څو شیبو وروسته وویل: زه ستا سره نور خبري نکوم،

علي وویل: اځه سمده بخښنه غواړم بیا داسي خبري نکوم چي ستا طبعیت په خراب سي که اوس هم خبري نکوي نو ستاسو د کور هغې ارواح ته وایم چي راسي او ودي خوري،

مسکان وویل: زه د ارواح او بلاوو څخه نه بیریږم،

علي وویل: هو نو یوه بلا د بلي بلا څخه رښتیا هم نه بیریږي،

علي موسکی سو خو مسکان ډیره په غوسه سوه بیا علي وویل: بخښنه غواړم ټوکې مي کولي،

علي کمپیوټر بند کی بیا یي مسکان ته وویل: که ته نه بیدیږي نو راسه یو کیسه درته وکم زه خبر سوی یم چي ستا د کیسو اوریدلو سره ډیره مینه ده که څنګه؟

مسکان لا هم غوسه وه خو بیا یي وویل: ښه شروع یي که،

علي وویل: انو ورته غوږ سه.....،

علي په کیسې ویلو شروع وکړه کله چي کیسه اوږده سول نو د مسکان سترګې له خوبه ډکې سوې یوي او بلي خواته به ځنګیدل اخیر کي خوب باندي غالبه سو او کرار کرار یي سر د علي پر خوا کږیدی دا وو چي سر یي د علي اوږې ته ورسیدی او هلته بیده سول علي د مسکان ددي حالت په لیدو موسکی سو بیا یي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپلي سترګې د مسکان د مخ په ښکلا کي ښخې کړي تر څو شيبو وروسته يي د مسکان څخه مخ واړوی او د آسمان طرف ته يي وکتل او تر سترګو يي اوښکې روانې سوې، تر څو ساعتو وروسته د سهار د مرغانو اوازونه خپاره سول په دي سره د مسکان سترګې خلاصې سوې خو چي ويکتل چي د علي پر اوږه پرته ده نو ژر يي سر پورته کی او علي ته يي په حيرانتيا وويل: علي ايا ته زما په خاطر ټوله شپه دلته ناست وې؟

علي وويل: اوس مي نو څه کړی وای خپه کړې مي وې سزا خو به مي ليدل،

مسکان وويل: علي زه ډيره بخښنه غواړم باور وکه چي هيڅ په ځان پوهه نسوم چي څنګه بيده سوم او ستا پر اوږه مي سر کښيښوی،

علي وويل: نه نه تا خو ماته سزا راکول د تير ماښام په توندو خبرو،

مسکان موسکۍ سوه بيا يي وويل: داسي نه ده علي زه ستاسو په خبرو نه يم خپه سوې،

علي وويل: ډير ښه چي نه يي خپه سوې دا راته ووايه چي اوس دي صيحت څنګه دی؟

مسکان وويل:اوس ډيره ښه يم،

علي وويل: د خدای ﷻ مهرباني ده راځه زه به دي تر اطاقه ورسوم،

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي خپل لاس مسکان ته ونیوی تر څو مسکان یي لاس ونیسي او ولاړه سي کله چي مسکان د علي لاس ونیوی نو څو شیبې ډیره حیرانه وه او د علي لاس ورته ډیر اشنا معلوم سو،

علي وویل: څه وسول؟

مسکان تر څو شیبو وروسته وویل: هیڅ نه،

وروسته مسکان د علي سره روانه سول مسکان خپل اطاق ته ولاړل او علي خپل اطاق ته ولاړی کله چي د سهار د ناشتې وخت سو نو خدمتګار سلطان د علي د اطاق دروازه ور وټکول او ویویل: علي صاحب خان صاحب وایي چي ناشتې ته راسه،

علي وویل: سمده ته درځه زه پسي درځم،

تر څو شیبو وروسته علي د ناشتې و میز ته راغلی تر روغبړ وروسته اشرف خان وویل: علي مسکان راته وویل چي ته د کمپنۍ د کارو په خاطر ټوله شپه ویښ وې،

علي وویل: څه مهم پلانونه وه خان صاحب چي باید ژر مي سرته رسولي وای،

اشرف خان وویل: علي ماته کمپنۍ ستا تر صیحت نه ده مهمه که مي بیا د کمپنۍ په کارو کي د شپې تر ناوخته ویښ ولیدلي نو ډیر به درځخه خپه سم،،

علي وویل: نه خان صاحب د تیري شپې کار یي یو څه زیات وو نو ځکه ورته ویښ وم نور یي زیات کار نه دی پاته هغه د ورځې ان شاءالله سرته رسیږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشرف خان وویل: په کومه کمپنۍ کي چي مشر په خپل دفتر کي حاضر نه وي د هغې کمپنۍ کارونه او پرمختګ تر ډېره حده سُست او کمزوري وي خو په هره کمپنۍ کي چي ستا په رکم کارکونکی وي نو په هغه کمپنۍ کي د مشر حضور یا نه حضور هیڅ فرق نکوي او نه هم پر کمپنۍ کوم تاثیر اچوي،

علي وویل: نه نه خان صاحب زه خو صرف خپل مسؤلیت ادا کوم تر نورو زیات کار ما هم نه دی کړی،

اشرف خان وویل: علي د کومي ورځي چي ته زما کمپنۍ ته راغلی یي نو زما کمپنۍ یو مخ پر ګټه رواني دي،

نیرجلاء وویل: نو چي دومره زیاته ګټه یي در رسولي ده معاش هم یو څه زیات ورکوي که نه؟

اشرف خان موسکی سو بیا یي وویل: هغسې خو چي علي ووایي ټوله تر قربان دي معاش خو چي هر څومره زیات وي بیا هم لږ وي زه خو علي ته په هره ګټه کي نیمایي برخه ورکوم خو علي سرزورې کوي او هیڅ نه غواړي،

نیرجلاء علي ته وویل: ولي علي آیا ته پیسو ته ضرورت نلري ته به هم سبا خپل ژوند جوړوې ښځه او کوچنیان به دي وي ته که څه ته ضرورت نلري هغوی خو بیا ضروریات لري نو،

علي وویل: ستاسو خبره صحي ده خاله خو اوس وخت کي کمپنۍ کار او پیسو ته ضرورت لري زما کوچنیان او ښځه به څو کاله وروسته راځي او پیسو ته به یي ضرورت پیدا کیږي خو د کمپنۍ پیسو ته اوس اړتیا ده که یي همداسي پریږدو اوس

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي په لږو پيسو جوړيږي او پرمختګ کوي څو کاله وروسته به پنځه چنده زياتي پيسې په جوړيدو وغواړي،

اشرف خان وويل: آفرين علي که څه هم په عمر کم يي خو خبري او تجريبې د ډير پوخ عمره او پوهو خلکو کوې کمپنيو ولا په داسي ځوانانو پسي په آسمان کي ګوري خو ماته خداى پر مځکه راکى،

اشرف خان او علي تر څه خبرو وروسته دفتر ته ولاړل او هلته يي پر څو نوي موضوعاتو د کارکونکو سره خبري وکړي اشرف خان پوهيدى چي علي دده کمپنۍ ته ډير پرمختګ ورکولاى سي نو ځکه يي هره مشوره د علي سره کول او د کمپنۍ ټولي چاري يي علي ته وسپارلې علي به د کمپنۍ د کارو تر څنګ د کليوالو سره هم هر اړخيزي مرستې او کمکونه کول د کلي پر خلکو علي ډير ګران وو او ډيري دعاوي به يي ورته کولي علي د اشرف خان په کمپنۍ کي تر څو مياشتو سختو کارو وروسته يو ورځ د اشرف خان مختته ته د کمپنۍ ټول مهم اسناد کښيښول او اشرف خان ته يي په کمپيوټر کي د کمپنۍ د پرمختګ د ګراف د اېښولو سره وويل: دا دی خان صاحب ستاسو کمپنۍ اوس په داسي مقام کي ده چي تر کلونو کلونو پوري به هيڅ تاوان ونهويني او په دي کلونو کي به خاص په ګټه کي روانې وي څوک به يي سيال نسي پيدا،

کله چي د مسکان کيسه تر دي ځايه را ورسيدل نو د مسکان اواز د ژړا پخير سو او بيا يي وويل: کاش چي د کمپنۍ کارونو کلونه کلونه نور هم وخت نيولی وای،

(c) ketabton.com: The Digital Library

روحیلۍ وویل: ولې؟ چې د کمپنۍ کارونه خلاص سول نو بیا څه وسول؟

مسکان وویل: همدا زموږ د جدایۍ سبب سو ځکه د هغه هدف یوازې زموږ او د نورو خلکو سره کمک کول وه،

روحیلۍ وویل: تاسو څنګه جدا سواست ایا تا د هغه سره مینه کول؟

مسکان وویل: هو ما د علي سره ډېره مینه کول،

روحیلۍ وویل: آیا علي هم ستا سره مینه کول؟

مسکان وویل: کیدای سي،

روحیلۍ وویل: کیدای سي بیا څنګه؟ آیا هغه تاته یا تا و هغه ته د مینې اظهار نه دی کړی؟

مسکان بیا په کیسې شروع وکړه او ویویل: کله چې علي او پلار مي د کمپنۍ د کارو څخه فارغه سول نو تر څو ورځو وروسته مي والدین سره کښېنستل پلار مي مور ته وویل: ښځې فکر کوم د مسکان په زړه کي د علي د پاره مینه پیدا سویده خو علي فکر نکوم چې د مسکان سره د مینې پلان دي ولرې څه کوو ایا د علي سره دا خبره شریکوو که څنګه؟

نیرجلاء وویل: نه پوهیږم خو شاید د علي په زړه کي هم مسکان ځای ولري هغه به په دي خاطر مسکان ته یا موږ ته نسي ویلای چې داسي نه موږ یې بده وګڼو،

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشرف خان وويل: شايد همداسي خبره وي نو راسه نور به وخت د لاسه نه ورکوو لومړی به خبره د مسکان لور سره شريکه کو چي آيا مور ورته ووايو علي ته که ته پخپله ورته وايي،

نيرجلاء وويل: صحي دی نو راځه چي ورته ووايو،

نيرجلاء او اشرف خان دواړه د مسکان اطاق ته ورغلل اشرف خان مسکان ته وويل: مسکان چي يو پوښتنه درڅخه وکم صحي جواب يي راکوې؟

مسکان وويل: هو بابا ولي نه،

اشرف خان وويل: آيا ته د علي سره مينه کوې او غواړي چي واده ور سره وکي؟

مسکان ددي خبري په اوريدو موسکی سوه تر څو شيبو وروسته يي وويل: هو بابا،

اشرف خان وويل: آيا تا او علي ددي په اړه خبري کړيدي؟

مسکان وويل: نه بابا او علي داسي نه معلوميږي چي زما سره دي مينه ولري،

اشرف خان وويل: مور دي ويل شايد هغه په دي خاطر تاته يا مور ته نه وايي چي داسي نه مور يي بده وګڼو زمور نيت دی چي نن مور يا ته خپله ورته ووايي زه وايم تر مور ته ښه يي چي خپله ورته ووايي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکان وویل: سمده بابا اوس ناوخته دی سهار به ورته ووایم اوس چي علي راسي شاید ستړی وي ښه دی چي استراحت وکي بیا به پر کراره ورته ووایم سبا ته،

اشرف خان وویل: سمده لورې خو سباته حتماً ورته ووایه علي ډیر ښه هلک دی داسي هلک به بیا ته هیڅکله نکي پیدا،

مسکان وویل: بلکل بابا علي ښه هلک دی هغه به تل ما خوشحاله وساتي،

تر څه نور بحث وروسته نیرجلاء او اشرف خان خپل اطاق ته ولاړل او بیده سول خو مسکان د علي په انتظار وه خو علي تر ډیره وخته نه راغلی څو شیبې وروسته د مانۍ دروازه خلاصه سول کله چي مسکان ورته وکتل نو سلطان وو، مسکان دباندي ووتل او د سلطان څخه یي پوښتنه وکړه: سلطانه مازدیګر تا او علي یو ځای سره ولاړاست اوه؟

سلطان وویل: هو اغلې،

مسکان وویل: نو علي څه سو؟

سلطان وویل: په دا څو ورځو کي د باران اټکل سویدی علي د کلیوالو سره په ویالو جوړولو اخته وو ماته یي ویل چي ته ولاړ سه زه بیا ناوخته درځم کلا ته،

مسکان وویل: ته دا ستا څراغ راکه ماته،

سلطان وویل: څه کوې اغلې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکان وویل: زه هم د کليوالو سره مرسته کوم اخير زما هم کليوال دي،

سلطان وويل: اغلې شپه ده زه هم در سره ځم،

مسکان وویل: نه نه ته ورسه استراحت وکه زه يوازې ورځم،

سلطان څراغ ورکی او مسکان د نارنج کلا څخه ووتل مسکان غوښتل علي ته ځان ور نيږدي کي او د هغه سره د بانډار موقع پيدا کي او علي ته د مينې احساس ورکي نو ځکه يوازې او په شپه په علي پسي ورغلل، مسکان تر څه مزل وروسته علي او کليوالو ته ور نيږدي سول، علي د کليوالو سره په کار مصروفه وو او کليوالو ته يي د مځکو او ويالو پلانونه ور جوړول چي سترګي يي د مسکان پر څراغ وبريښيدلي کله چي يي ورته وکتل نو ويليدل چي مسکان ده، علي کليوالو ته د کار کولو وويل او خپله د مسکان پر خوا ور روان سو کله چي دواړه سره مخ سول نو علي وويل: دلته څه کوې په دا شپه؟

مسکان وويل: ته څه کوې؟

علي په غوسه وويل: ما ستا څخه پوښتنه وکړه،

مسکان وويل: په غوسه کيږي ولې؟

علي وويل: نو دا وخت دی چي ته دباندي راوځي دا که په تا يو څه سوې وای،

مسکان وويل: ته خو يي نو تا به ژغورلې وای،

علي وويل: مسکان دا وخت د ټوکو نه دی،

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکان وویل: پر لارې چې را روانه وم نو څو ډېرې مې پلاس کې نیولې وې،

علي موسکی سو او بیا یې وویل: لیونۍ!! فکر کوم دومره زیاته به بیریدلې هم که هر څوک په مخ در رغلی وای بس مړ کوی به دي،

مسکان په خندا سول او ویویول: هو نو،

بیا علي وویل: زما سره راځه لږ کار پاته دی چې دا وکم بیا به ولاړ سو،

مسکان وویل: سمده علي،

علي بیا د کلیوالو سره په کارو مصروفه سو او مسکان یو اړخ ته د نورو ښځو سره کښینستل خو فکر یې ټوله په علي کې وو مسکان علي ته کتل او د هغه په لیدو به ډېره خوشحاله کیدل او موسکۍ کیدل به علي به هم کله کله مسکان ته کتل او موسکی کیدی به تر څو شیبو وروسته عالي د کلیوالو څخه رخصت واخیستی او د مسکان پر طرف ور روان سو کله چې مسکان ته ور ورسیدی نو هغې ته یې وویل: اغلې مسکان شهزادګۍ ځو؟

موسکان موسکۍ سوه بیا یې د کلیوالې ښځو څخه رخصت واخیستی او د علي سره روانه سول تر څه تګ وروسته علي مسکان ته وویل: مسکان تابه تر کوره ورسوم زه یو میلمستیا ته خبر یم د ملګرو باندار دی هلته ځم هغوی به ماته په تمه یې،

مسکان وویل: زه هم ستا سره ځم،

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي وويل: یا ته زما سره نسي تللای ستا او د هغو ډیره سره لیري ده،

مسکان وویل: ولي هغه پیریان دي که ارواحونه چي زما ور سره لیري ده،

علي وویل: مسکان هغه ځای لیري هم دی او هلته به ستا هیڅ طبعیت نه وي سم،

مسکان وویل: علي ته پوهیږي چي زه کله ضد ونیسم بیا مي هیڅوک نسي ځني اړولای ما درته وویل چي ځم در سره نو ځم،

علي څو شیبې مسکان ته کتل او بیا یي وویل: سمده خو په یوه شرط،

مسکان وویل: کم شرط ښه وایه زما قبول دی،

علي وویل: وروسته یي درته وایم،

څه لیري د یو کلیوال موټر را روان وو علي د دریدو ورته وویل کله چي هغه ودریدی نو د عاقِلې خاوند پهلوان وو چي کورته روان وو تر روغبړ وروسته علي ورته وویل: پهلوانه ستا موټر مي داسي د دوو درو ساعتو لپاره پکار دی،

د عاقِلې خاوند د موټره راکښته سو او علي ته یي وویل: دا دی علي وروره تر هره وخته چي یي بیایي ستا په خدمت کي دی،

علي د عاقِلې د خاوند څخه مننه وکړه او بیا یي مسکان ته وویل: راځه کښینه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکان په موټر کي کښېنستل او روان سول مسکان علي ته وويل: خو د بابا موټران په کور کي ولاړ وه په هغو کی به مو يو را روان کړی وای،

علي وويل: اوس شپه ده د موټر په رڼغ به د کورنی ټول غړي بدخابه سوی وای او ستا مور او پلار هم نو بيابه يي زما سره هم نه وای پری ايښي چي تللې وای،

مسکان وويل: دا خو ولا ښه فکر دی،

تر څو شيبو وروسته علي موټر ودروی او مسکان ته يي وويل: شرط اوس درته وايم،

مسکان وويل: مهرباني،

علي وويل: مخ دي وګرځوه،

مسکان خپل مخ وګرځوی علي يو ټوکر د مسکان پر سترګو ور وتړی، مسکان حيرانه سول ويويل: علي دا څه کوې؟

علي وويل: پوښتنه نه تا ويلي وه چي شرط زما قبول دی اوس تر هغه وخته سترګو ته لاس مه ور وړه او مه يي خلاصوه تر څو چي زه درته ونه وايم،

مسکان وويل: سمده خو لږ ژر راته ووايه،

علي وويل: سمده،

تر څه مزل وروسته علي موټر ودروی او مسکان ته يي وويل: ګوره سترګي مه خلاصوه،

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکان وویل: سمده،

علي د موټره کښته سو او د مسکان دروازه يي خلاصه کړل او مسکان يي د موټر څخه راکښته کړل بيا يي روانه کړل مسکان ځه ناځه ږغونه اوريدل وروسته داسي معلومه سوه ورته چي د خلکو باندار او ميلمستيا ته يي راورسيدل کله چي دواړه را ورسيدل نو د ميلمستيا ميلمانه ټول چپ سول او حيران حيران يي علي او مسکان ته کتل د مسکان سترګي لا هم پټې وي بيا علي پر خپلو شونډو ګوته ونيول ملګرو ته يي د چوپ کيدو اشاره وکړه هغوی ټول چوپ سول وروسته علي د مسکان د سترګو څخه ټوکر ليري کی او بيا يي تر لاس ونيول او خپلو ملګرو ته يي ور نيږدي کړل، مسکان ته هغوی څه بل ډول ور معلوم سول په هغوی کي څو ښځې او نور ټول نارينه وه او يو کوچنی هلک ور سره وو چي ډير غمجن او زهير معلوميدی، علي خپلو ملګرو ته وويل: ملګرو دا مسکان ده هغه ما چي يي تاسو ته په اړه ويلي وه او مسکان دا زما ملګري احمد، زبير، شعيب، جلال، عابد، ظاهر، قدوس، اتحاد، اکرم او سهيل دي،

مسکان او د علي ملګرو روغبړ سره وکی د علي ملګري ډير خوشحاله وه تر روغبړ وروسته علي هغه کوچنی چي ډير غمجن وو په خپل غيږ کي راپورته کی او ورته ويويل: اوه زما عباس شهزاده ته بيا ولي داسي خپه يي؟

عباس په زهيرانه اواز وويل: علي کاکا تا زما مور نه راوستل هر واري وعده وکي خو راينولي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي حيران سو او د مسکان خواته يي وکتل بیا یي وويل: هغه زه نسم راوستلای زویه هغه هغه لوړ رب راوستلای سي هر څه د هغه په واک کي دي،

عباس وويل: سمده زه نور هغه ته وایم بیا تاته نه وایم،

علي وويل: سمده خو زما د خوا هم ورته ووایه چي علي کاکا وای ته پر ما ډیر ګران یي،

عباس وويل: سمده علي کاکا،

ټول په میلمستیا او بانډار بیرته مصروفه سول علي مسکان ته وويل: دا کوچنی عباس نومیدی په پنځه کلنۍ کي د موره څخه جلا سو ټکر یي کړی وو د موټر سره،

مسکان وويل: دده مور؟

علي وويل: یا ده کړی وو؟

مسکان وويل: نو مور یي ولي ورڅخه جلا سوه؟

علي څو شیبې چپ وو بیا هغه دوو ښځو مسکان تر لاس ونیول او د ځانو سره یي یو بغلته کښینول یوي وويل: مسکان زه فاطمه یم،

او بلي وويل: مسکان زه عایشه یم،

فاطمې وويل: مسکان ته د علي سره څنګه پیژني؟

مسکان وويل: علي زموږ په کلاء کي اوسیږي،

مسکان وويل: علي ستاسو څه کیږي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

فاطمې وویل: علي زموږ همسایه دی او دا دلته چي سره راټول سوي یو موږ ټول همسایګان یو،

مسکان وویل: اوه ډیر ښه ستاسو کورونه چیري دي؟

فاطمې وویل: دلي نیږدي دي،

عایشې وویل: مسکان ته علي ورور دلته څنګه راوستلي؟

مسکان وویل: ما او علي د کلیوالو سره مصروفه وو بیا علي وویل چي ته کورته ولاړه سه زه ځم د ملګرو میلمستیا ته ما ورته وویل چي ما هم در سره بوځه خو هغه نه راوستلم بیا ما سرزورې کول اخیر علي مجبوره سو رایوستلم،

عایشې وویل: مسکان کله کله راځه ما او فاطمې ډیر دیغت کړیدی موږ تر دي ځای دباندي اجازه نلرو یوازې علي ورور د دباندي تلو اجازه لري،

مسکان وویل: تاسو او دا نور ولي؟

عایشې وویل: هغه......

عایشې خبره کول چي فاطمې وویل: خیر دا پریږده مسکان ته دا راته ووایه چي علي ورور خو به پر تا مین سوی نه یي،

په دي خبره درو سرو وخندل بیا مسکان وویل: ستاسو علي ورور خو ډیر مغروره دی هغه به په ژوند کي پر هیڅا نسي مین،

په دي خبره بیا درو سرو وخندل فاطمې وویل: یا داسي نه ده چي علي ورور مغروره دی هغه صرف هغه کارونو ته فکر

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوي چي نورو ته يي ګټه رسيږي علي د ځان لپاره هيڅ نکوي او نه يي هم کولای سي،

مسکان موسکۍ سوه بيا يي وويل: مينه خو بايد وکي که نه نو همداسي د خلکو په کارو کي به سپين ږيری سی او واده به ونکي،

عايشې وويل: علي ورور ډير ښه هلک دی هغه تل مور پخپلو خبرو خوشحاله ساتي علي زموږ لپاره الله پاک د جنت يو نعمت ګرځولی دی خو هغه زيات وخت دباندي تيروي د خلکو سره په مرستو موږ ته بس يوه ورځ راباسي همدا نن ورځ،

مسکان وويل: د علي کورنۍ چيري ده؟

فاطمې وويل: زموږ د ټولو کورنۍ دلته نه اوسيږي هغوی بس زموږ ديدن ته کله کله راځي د علي مور او ورور هم په اوونۍ کي يو ځلي راځي،

مسکان وويل: تاسو لکه چي محصلين ياست؟

فاطمې وويل: هو بس همداسي يي وبوله،

تر څو ساعتو باندار وروسته علي د مسکان پر طرف را روان سو او مسکان ته يي وويل: اغلې مسکان شپه ناوخته ده ځو نه نور؟

مسکان وويل: د عايشې او فاطمې څخه مي زړه نه غواړي چي ولاړه سم،

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي وویل: درځه نور که دي مور او پلار راکښینستلي وه نو هغوی به ډیر زیات پریشانه سي چي ته چیري یې نو باید د هغوی تر راکښینستو مخکې ځان ورسوو،

مسکان وویل: سمده،

علي وویل: ته د دوی سره خدای په امانې وکه او زه به د هغه نورو ملګرو سره،

عایشې او فاطمې په زهیرانه لهجه مسکان ته وویل: مسکان کله کله راځه موږ ډیر دیغت کړیدی پام به مو په بله وي در سره،

مسکان ورته وویل: سمده وعده کوم چي حتماً به راځم،

عایشې وویل: مسکان ډیره بخښنه غواړو زموږ سره داسي څه نسته چي تاته یي په تحفه کي درکو که نه میلمه خالي لاس پریښودل موږ ته هیڅ خوند نه راکوي،

مسکان وویل: نه نه ماته ستاسو باندار تر هر ډول تحفې ښه خوند راکی خو ما وبخښی چي تاسو ته مي تحفه نه راوړل ځکه چې علي داسی وخت راته وویل چي شپه وه او کور ته یي پري ایښي هم نه یم،

عایشې او فاطمې وویل: موږ هم ستا سره په باندار ډیر خوشحاله سولو،

څو شیبې وروسته علي بیا راغلی او مسکان ته یي وویل: اغلې مسکان که دي باندار خلاص سوی وي ځو؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

موسکان موسکۍ سوه بیا یي وویل: هو درځه ستا خو ډیر تلوار دی،

مسکان فاطمې او عایشې ته تر غاړې سوه او خدای په امانۍ یي سره واخیستی وروسته علي وویل: مسکان ودریږه،

کله چي مسکان ودریدل نو علي بیا د مسکان پر سترګو ټوکر ور وتړی مسکان وویل: علي دا څه کوې بس ده نور،

علي وویل: مسکان زه موټر ډیر تیز چلوم بیا بیریږي چي داسي ونه کم،

مسکان وویل: آځه سمده چي ښنګه ستا خوښه وي اوس نو زه څه درته ووایم،

کله چي مسکان او علي موټر ته پورته سول او د کور پر طرف روان سول نو مسکان وویل: علي باور وکه نن مي د فاطمې او عایشې سره ډیر سات تیر سو کاش یو څه وخت نور هم ور سره پاته سوې وای،

علي وویل: خیر که الله کول نو بیابه ورته راسو بیا ښه ډیر باڼدار ور سره وکه،

د علي او مسکان تر منځ ځو شیبې باڼدار روان وو وروسته مسکان ته خوب ورغلی او بیده سول د موټر په ښوریدو سره مسکان د علي پر اوږه ولګیدل او هلته یي سر د علي پر اوږه کښیښوی کله چي علي ورته وکتل نو موسکی سو او د موسکان پر مخ یي لاس تیر کی، تر ځو شیبو وروسته کور راورسیدی

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي خپل لاس د مسکان پر مخ ور کښیښنوی او مسکان یي وښورول او ویویل: مسکان؟ مسکان؟

مسکان وویل: ها،

علي وویل: کښینه کور راورسیدی،

مسکان لا هم د خوبه وه د سترګو یي ټوکر ایسته کی او بیا یي پخپلو دواړو لاسو د علي لاس ونیوی او بیا بیده سول علي وویل: مسکان؟ مسکان؟

مسکان بیا سره وښوریدل او ویویل: څه دي؟

علي موسکی سو او ویویل: موسکان کور راورسیدی درځه پخپل اطاق کي بیده سه،

مسکان وویل: یا زه دلته بیدیږم،

علي وویل: که دي د کورنۍ غړو په داسي حال کي ولیدلي نو ستا او زما د صیحت لپاره به ښه نه وي،

مسکان موسکی سوه او د علي د اوږې څخه یي سر پورته کی او ویویل: ځه بیابه ورته ووایم چي ډیر زیات خوب راباندي غالبه سوی وو،

علي موسکی سو بیا یي وویل: تاته لکه چي تر کټ زما پر اوږه ښه خوب درځي که څنګه چي زما اوږه ووینې بس پر بیده سي،

مسکان موسکی سوه بیا یي وویل: زه خو بیده یم په ځان نه یم خبره شاید ته مي خپله خپل پر اوږه زما سر را کښیږدي د موقع څخه استفاده کوې،

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي وويل: ښه ښه اوس دي پر ما تاوان کړه خیر که دي بل وار سر زما پر اوږه کښیښنوی نو لیري دي غورځوم،

مسکان وویل: اله ته داسي ظالم يي؟

علي وويل: هو نو هم سر زما پر اوږه کښیږدي او هم وايي چي ته يي خپلي اوږي باندي کښیږدي،

مسکان وویل: اځه سمده زه ملامته یم،

علي وويل: یا یا زه ملامت یم،

مسکان وویل: آځه سمده ته ملامت يي،

مسکان او علي دواړه په خندا سول سره او بیا د موټره راکښته سول علي وويل: زه به د پهلوان موټر ور ولم،

مسکان څو شیبې لاندي کتل بیا يي وويل: علي زه غواړم سبا سهار تاته یو خبره وکم،

علي وويل: سمده تر اوسه سبا سهار ته ډیر وخت پاته دی ته ورسه خوب وکه او زه به د پهلوان موټر وروﻟﻢ،

وروسته دواړو خدای په آمانی سره واخیستی مسکان خپل اطاق ته ولاړل او علي د پهلوان موټر ور وستی،

کله چي سهار سو نو مسکان ډیره په خوشحالۍ راکښینستل ژر ژر يي حمام وکی او ځان يي تیار کی او د ناشتې میز ته د کورنۍ د نورو غړو سره کښینستل چي علي هم ناست وو تر څو شیبو وروسته علي دباندي ووتی غوښتل يي چي ولاړ سي خو مسکان ور پسي ولاړه سوه مور او پلار يي پوه سول چي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکان علي ته د تير ماښام د موضوع په اړه وايي نو ډير خوشحاله سول کله چي مسکان په علي پسي ور ووتل نو علي په پارک کي روان وو چي مسکان د شاه لخوا ږغ ور پسي وکی کله چي علي ودريدی نو مسکان په شرمانه ډول ورته وويل: علي هغه ماښام ما تاته وويل چي زه غواړم تاته سبا سهار يو خبره وکم،

علي وويل: د کليوالو تر منځ څه جنجال دی زه به يو وار هلته ژر ځان ور ورسوم چي راغلم بيابه راته ووايي،

مسکان وويل: سمده،

علي ځو شيبې د مسکان سترګو ته کتل مسکان ته داسي ور معلومه سوه چي علي ډير خپه دی بيا يي فکر وکی چي شايد د کليوالو په خاطر خپه وي بيا علي په زهيرانه اواز مسکان ته وويل: مسکان د الله په امان،

مسکان په موسکا ورته وويل: الله دي مل سه علي،

علي مخ د مسکان طرف ته کړی وو او د شا پر طرف روان وو بيا يو دم وګرځيدی او ولاړی،

کله چي مسکان کيسه تر دي ځايه را ورسول نو تر سترګو يي اوښکې رواني سوې روحيلې او د هغې کليوالو ته يي وويل: په هغه ورځ علي ولاړی خو بيا هيڅکله نه راغلی،

ټول ډير حيران سول بيا روحيلې وويل: څه؟ خو ولي؟،

مسکان وويل: ځکه چي هغه نه غوښتل مور ته منفي جواب راکي هغه زموږ سره نسوای پاته کيدلای نو ځکه يي زما د

(c) ketabton.com: The Digital Library

میني جواب هم نسوای راکولای ځکه که هغه مور ته منفي جواب راکړی وای نو زما او زما د مور او پلار زړونه به مات سوي وای هغه دا نه غوښتل چي زموږ زړونه رامات کي،

روحیلۍ وویل: نو علي ستا مینه ولي نه کړل قبوله آیا هغه ستا سره مینه نکول؟

مسکان وویل: علي زما سره مینه کول ځکه کله چي هغه تلي نو ډیر خپه وو هغه ځکه ماته تر شا بیا ونه کتل ځکه چي نه یي غوښتل خپلي اوښکې په ما وویني هغه زما سره ډیره مینه کول خو هغه مجبوره وو چي داسي وکي،

روحیلۍ وویل: څنګه مجبوره د هغه څه مجبورتیا وه؟

مسکان تر ځو شیبو پوري چوپ پاته وه کلیوالو او روحیلۍ ټولو سترګې مسکان ته نیولي وې بیا مسکان وویل: ځکه چي علي انسان نه وو هغه ارواح وه،

په دي سره روحیله او ټول کلیوال ډیر حیران سول او غالمغال جوړ سو او یو د بله یي سره ویل چي دا څه وایي دا څه وایي بیا روحیلۍ وپوښتل: دا څه وایي؟

مسکان وویل: هو علي ارواح وه،

روحیله نور هم حیرانه سول بیا یي وویل: ته څنګه پوه سوې؟

مسکان تر ځو شیبو وروسته وویل: کله چي علي ولاړی نو والدین او زه هغه ته په تمه وو چي کله راسي نو زه به د مینې ورته ووایم او والدین به زموږ د واده ورته ووایي موږ ورته په انتظار وو خو ماښام سو او علي نه راغلی ما ټوله شپه هغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته کتل خو د علي هيڅ درک نسو معلوم کله چي سهار نو ټول کورنۍ مو ډيره پريشانه وه چي علي څه سو خو بيا هم ورته په انتظار وو چي شايد نن راسي تيره ورځ ممکين يو ځای مصروفه سوی وي خو علي نن هم نه راغلی پلار مي په کمپنۍ کي پوښتنه وکړه خو هغو ويل چي دلته هم دا دوې ورځې کيږي نه دی راغلی موږ علي ته څو ورځې انتظار وکی خو د علي هيڅ درک نسو معلوم کله چي يوه اوونۍ تيره سوه نو پلار مي وويل: داسي نه علي کومه پيښه کړي وي موږ بايد د هغه کور ته ورسو خو کور يي هم نه دی رامعلوم،

نيرجلاء وويل: ماته رامعلوم دی کله چي علي په اولو ورځو کي زموږ کره راغلی وو نو ما پوښتنه ځني وکړه چي ستاسو کور چيري دی هغه راته وويل: چي د انجينرۍ د پوهنتون پر سړک دی هلته به يي پوښتنه وکو ان شاءالله پيدا به يي کو،

اشرف خان وويل: درځی نو چي ورسو،

کله چي اشرف خان او کورنۍ يي په علي پسي روانيدل نو په دي وخت کي د اشرف خان په کلاء کليوال راننوتل او د اشرف خان مخته راغلل بيا يي وويل: خان صاحب موږ خبر سوي يو چي علي نادرکه دی؟

اشرف خان وويل: هو دا دا يوه اوونۍ کيږي چي نه دی راغلی،

کليوالو کي يو مشر وويل: خان صاحب داسي نه چي سردار خان يو څه په کړي وي که داسي وي موږ د سر په سودا علي د هغه څخه ژغورو علي چي څه زموږ سره کړيدي موږ د هغه ښه هيڅکله نه هيروو،

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشرف خان وویل: نه پوهیږم شاید هغه څه کړي وي،

کله چي اشرف خان دا وویل چي شاید سردار خان څه کړي وي نو په دي وخت کي شاته ږغ سو: یا خان صاحب،

کله چي کلیوالو او اشرف خان ورته وکتل نو ویلیدل چي سردار خان وو کله چي دوي ته رانیږدي سو نو تر سلام وروسته یي وویل: ما د علي سره هیڅ نه دي کړي زه خپله دلته د علي د پوښتني لپاره راغلم چي درک یي معلوم کم علي یوه اونۍ مخکې شاید هغه ورځ وه چي دی بیا نه راغلی دلته په هغه ورځ پر کومو کسانو چي ما خپل کور او مځکې ګرو کړي وې د پیسو د نه ورکړي په سبب هغو موږ په زوره د کوره وایستلو زه ورونه مي او ښځه و زوی مي پر سړک ناست وو چي علي راغلی او راته ویویل: خان صاحب څه پیښه ده؟

ما ورته وویل: علي زویه موږ تباه سوو د سرپناه ځای لا نلرو هغو کسانو چي ما کور او مځکې پر ګرو کړي وي موږ یي د پیسو د نه ورکړي په سبب د کوره وایستلو،

بیا سردار خان وویل: د علي زړه ډیر نرم او ډیر مینه ناک وو کله چي هغه زما مظلومیت او زما د زوی او کورنۍ سخت حالت ولیدی د هغه پر موږ ډیر زړه وسوځیدی بیا یي څو ورقې راکړي او په مسکا یي راته وویل: خان صاحب دا واخله ستا د کور او مځکو قبالې ما غوښتل تاسو سمې لارې ته راسی دا جنګ او دوښمنۍ پریږدی په مینه ژوند وکی دا دی اوس تاسو سم سوي یاست نو هیله کوم بیا هغه زاړه وخت ته مه ځی او یو حلال کاروبار شروع کی،

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا سردار خان وویل: علي ماته زما د کور او مځکو قبالې راکړي او بخښنه یي راځخه وغوښتل زه یي په غیږ کي ونیولم او ولاړی زه په دي خاطر راغلم چي د ښه ژوند لپاره د هغه څخه مننه او د هغه د صیحت پوښتنه وکم خو کله چي ستاسو کلي ته راغلم نو دباندي ټول کلیوال ډیر خوابدي وه ما چي پوښتنه وکړه دوی ویل چي علي نادرکه دی علي زما د زوی پځیر دی باور وکی چي تر زوی هم اوس راباندي ګران دی زه به هغه ته ولي تاوان ور رسوم،

اشرف خان وویل: موږ په علي پسي ډیر پریشانه یو نو ځکه ما او کورنۍ مي غوښتل د علي د درک معلومولو لپاره د هغه کورته ورسو خو تاسو وینم چي تاسو هم په علي پسي ډیر خوابدي یاست نو بیا راځی چي ټول ورسو،

وروسته ټول د علي د درک معلومولو لپاره د هغه د کور په نیت روان سول کله چي ښار او د انجینرۍ پوهنتون ته ورسیدل نو پوښتنه پر پوښتنه یي د علي کور پیدا کی کله چي یي د علي د کور دروازه ور وټکول نو تر څو شیبو وروسته د علي ورور دروازه خلاصه کړل او د کلیوالو او اشرف خان په لیدو حیران سو بیا یي تر روغبړ وروسته وویل: خیریت دی؟

اشرف خان ورته وویل: موږ د علي د پوښتني لپاره راغلي یو،

د علي ورور تر څو شیبو وروسته دوی ته د کور ته ورتلو وویل کله چي ټول کښینستل او چای یي راوړلي، د مسکان سترګي پر یو دیوال ومښتلي چي د علي عکس پر ځړیدی مسکان د هغه په لیدو موسکۍ سوه بیا نو تر روغبړ وروسته اشرف خان وویل: علي دا څو میاشتي کیږي زموږ سره میلمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وو د هغه په راتلو زموږ ژوند یو بل ډول تغیر وکی موږ په هره برخه کي پرمختګونه وکړل د کلونو کلونو دوښمنۍ مو په دوستۍ بدلي سوې علي نه یوازې زموږ ژوند ته تغیر ورکي ترڅنګ یي د ټولو کلیوالو مرسته هم کول او زموږ د ټولو زړونه یي خپل کړي وه کلیوال د علي سره تر حد زیاته مینه کوي خو دا څو ورځې کیږي علي نادرکه سویدی موږ او ټول کلیوال ډیر پسي پریشانه یو چي علي داسي نابېره څه سو؟

د علي ورور تر څو شیبو وروسته موسکی سو او بیا یي وویل: رښتیا هم زما ورور ډیر خدمتګار ځوان وو او د هر چا سره به یي په ورین تندې کمک کوی د هغه سره ټولو مینه کول هغه پر ټولو ډیر ګران وو؟

اشرف خان حیران سو بیا یي وویل: وو بیا څه معنا؟

د علي ورور سر کښته کی او تر څو شیبو وروسته یي په اوښکو ډکو سترګو وویل: علي دا څو کلونه کیږي چي مړ سوی دی،

په دي سره د ټولو بدنونه په ریږد سول سردار خان په حیرانتیا وویل: څه علي مړ سویدی؟

د علي ورور وویل: هو علي مړ سویدی،

اشرف خان وویل: هغه زموږ په کلاء کي چي اوسیدی نو هغه څوک وو؟

د علي ورور وویل: هغه د علي ارواح ده،

د مسکان او ټولو کلیوالو تر سترګو اوښکې روانې سوې او ټول ډیر ګنګ سول بیا د علي ورور وویل: د علي ارواح نه یوازې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستاسو سره کمک کوی بلکي د کمي ورځې راهیسې چي هغه مړ سویدی د هغه ارواح د ډیرو خلکو سره کمک کوي اول سر کي ما نه منل چي د هغه ارواح دي وجود لري خو د ډیرو خلکو تر راتګ وروسته چي د علي په اړه به یي پوښتنې کولي بیا مي ومنل چي د هغه ارواح وجود لري،

تر څه ژړاوو و خبرو وروسته اشرف خان د علي ورور ته په ژړا وویل: د علي قبر چیري دی موږ غواړو د هغه قبر ته ورسو؟

د علي ورور وویل: نن زه زیات مصروف یم سبا د پنځه نۍ او د زیارت ورځ ده سبا به ورسو،

ټولو ور سره ومنل کله چي د علي د کوره کلیوال او مسکان را روان سول نو ټول په فکرو کي غرق وه هر یوه به د علي سره خپل تیر یادونه پیادول ځني ځني کلیوال به د علي په کړونو موسکي سول کله چي مسکان کور ته را ورسیدل نو سیده خپل اطاق ته ولاړل او هلته یي پر کټ ځان وغورځوی او ډیر یي وژړل تر ډیري ژړا وروسته مسکان داسي احساس وکی چي ددي پر سر یو چا لاس ور کښیښنوی په دي سره مسکان د کټه پورته سول او شاوخوا یي وکتل بیا یي په ژړا وویل: علي ته دلي یي؟ زه پوهیږم چي ته دلي یي هیله کوم زما سره خبري وکه علي هیله کوم ما غوښتل ډیر څه درته ووایم بیا مسکان کلیوالو ته وویل: کله چي زما تر سترګو اوښکې روانې سوې نو زما د کوټې دروازه خلاصه سول داسي معلومه سوه چي علي ولاړی ځکه چي هغه زما په سترګو کي اوښکې نسوای ځغملای او پوهیږم چي هغه به د مجبوریته زما سره نسوای

(c) ketabton.com: The Digital Library

لیدلای یا په دي خاطر چي ما به پر هغه ډېر تینګار کړی وای چي پاته سوی وای علي ولاړی او بیا موږ ونه لیدی،

سبا ته مسکان والدین یې او نوره کورنۍ یې د علي د ورور سره د هدیرو پر طرف روان سول کله چي د علي قبر ته ور ورسیدل نو د ټولو سترګې د قبر د شناختې پر ډبرې ولګیدي چي پر لیکل سوې وه شهید علي......، اشرف خان د علي د قبر تر څنګ کښېنستی او بې اختیاره په ژړا سو د علي ورور اشرف خان تر څنګ ونیوی او ورته ویویل: خان صاحب ستا د ژړا په لیدو به علي ډېر زهیر سي مه ژاړه د علي لپاره،

خو د اشرف خان او نورې کورنۍ تر سترګو اوښکې د اوبو په شان بهیدلې د مسکان ژړا د ډېره غمه ورکه وه د بدن حرکت یې د لاسه ورکړی وو او همداسې یې د علي قبر ته کتل کله چي یې د علي خبرې راپیادیدلې نو تر سترګو یې مړې اوښکې روانې سوې دوی تر ډېره د علي قبر ته ناست وه وروسته د علي ورور وویل: خان صاحب نور به ځو نو بیابه بل وخت ورته راسو وریځ سره برابره سوه او نن د شدید باران اټکل هم سویدی،

اشرف خان د علي قبر ښکُل کی او ویویل: پر الله دي سپارم زویه،

وروسته ټول ولاړ سول او روان سول کله چي مسکان د علي د قبر څخه یو قدم مخکې واخیستی نو د یو بل قبر د شناختې پر ډبره یې سترګې ولګیدې مسکان چي په زیر ورته وکتل نو د قبر د خاوند نوم شهیده فاطمه وه او تر څنګ یې بل قبر د شهیدې عایشې په نامه وو، مسکان په دي سره ډېره حیرانه سول او پر

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځای ودریدل کله چي يي شاوخوا وکتل نو يو کوچنی قبر يي وليدی چي پر ليکلي وه شهيد عباس چي د موټر په ټکر کي په شهادت رسيدلی دی ....مسکان نورو قبرو ته هم وکتل د هغوی خاوند هر يو شهيد احمد، شهيد زبير، شهيد شعيب، شهيد جلال، شهيد عابد، شهيد ظاهر، شهيد قدوس، شهيد اتحاد، شهيد اکرم او شهيد سهيل وه د مسکان مخ د حيرانيه تک سور سو او هغه شپه ور پياد سوه چي علي ورته ويلي وه چي زه د ملګرو باندار ته ځم چي بيا مسکان هم ور سره ولاړل هلته يي فاطمه، عايشه او د علي نور شهيدان سوې ملګري وليدل مسکان پوه سول چي په هغه شپه علي زه همدې قبريستان ته راوستلې وم او هغه چي ما ور سره ليدلي وه ټول د علي ملګري او ټول روحونه وه بيا مسکان ته د عايشې خبره ور پياد سول چي ويل يي: مسکان کله کله راځه ما او فاطمې ډير ديغت کړيدی موږ تر دي ځای دباندي اجازه نلرو يوازې علي وررور د دباندي تلو اجازه لري، بيا مسکان د عايشې د قبر تر څنګ کښينستل او ويويل: حتماً راځم عايشې خور ستاسو سره مي هغه ورځ ډير سات تير سو هغه ورځ به زه هيڅ کله هيره نه کم،

بيا مسکان د کوچني عباس قبر ته ورغلل او ورته ويويل: زما کوچنی مونانی عباس جانه زه به ستا مور حتماً پيدا کوم او ورته وايم به چي ستا ديدن ته هره ورځ راسي،

کله چي مسکان د فاطمې عايشې او عباس پر قبرونو ګرځيدل نو د اشرف خان او د نورې کورنۍ پکښي فکر سو کله چي مسکان راغلل نو اشرف خان ورته وويل: لورې د دا نورو قبرو سره دي څه کول؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکان ورته وويل: يو شپه علي ماته وويل چي زه د ملګرو ميلمستيا ته ځم ما هغه مجبوره کی چي ما هم در سره بوځې علي زما د سر زورئ په خاطر زه ميلمستيا ته بوتلم هلته چي زه د کوم چا سره مخ سوې وم هغوی ټول د علي پخير روحونه وه او د هغوي ټولو قبرونه مي اوس دلته وليدل،

په دي خبره سره ټول حيران سول بيا اشرف خان وويل: څه؟

مسکان وويل: هو بابا ما د هغو ټولو سره باندار وکی په هغه شپه زما د ټولو سره ډير سات تير سو هغوی ډير باادبه بااخلاقه او ښه خلک وه .

اشرف خان او کورنئ چي يي کله د قبريستان څخه وتل نو په دي وخت کي د اشرف خان مرستيال قريشي راغلی، د هغه په ليدو ټول ډير حيران سول تر روغبړ وروسته اشرف خان قريشي ته وويل: قريشي ته دا دومره وخت چيري وې؟

قريشي وويل: د علي ورور ميلمه وم،

ټول ډير حيران سول بيا اشرف خان وويل: څنګه؟

قريشي وويل: په هغه ورځ چي زه ورک سوم په هغه ورځ ما او علي تر ډيره په دفتر کي وو بيا علي ماته وويل چي ته ولاړ سه زه يو څو شيبې وروسته درځم زه چي کله د دفتر څخه راووتم تر څه سودا وروسته مي غوښتل چي کور ته روان سم چي په دي وخت کي مي علي وليدی چي دلته د قبريستان پر طرف را روان دی زه په هغه پسي سوم چي چيري ځي څو شيبې وروسته علي قبريستان ته راننوتی زه هم پسي رالم خو چي په ټول قبريستان کي وګرځيدم نو هيڅوک مي نکړل پيدا

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه ډېر حیران سوم خو چي کله د قبریستان څخه راوتم نو پر یو قبر مي سترګې ولګېدي چي د علي قبر وو زه پوه سوم چي علي انسان نه بلکي روح ده نو ځکه ډېر وبیریدلم او ومي غوښتل چي په تلوار راووځم او تاسو ته ووایم خو په دي وخت کي یو چا زه د شا لخوا پر اوږه ونیولم زه د ډېره وحمه بې هوښه سولم خو کله چي پر هوښ راغلم نو په یو ښایسته اطاق کي پروت وم زه حیران سوم چي کتل مي علي په موسکا اطاق ته راننوتی او زما ترخنګ کښینستی زه ډېر بیریدلم خو بیا علي راته وویل: قریشي وروره مه بیریږه زه تاته هیڅ زیان نه در رسوم،

کله چي زما زړه څه ارامه سو نو علي ته مي وویل: علي ته روح یې؟

علي موسکی سو او راته ویویل: هو قریشي،

ما ورته وویل: نو ته څنګه بیرته دنیا ته راغلی یې،

علي وویل: که څه هم الله د یو چا سره د کمک کولو لپاره هیچا ته اړتیا نلري خو ځني وخت چي الله د یو چا سره کمک کوي نو د یو بل بنده پلاس یې ور سره وکي په دي چي دا کمک کوونکی بنده یې د ثوابو او نیکیو څخه برخمن سي زه د الله سره او الله زما سره ډېره مینه لري نو ځکه زه الله د خپلو بنده ګانو سره د کمک لپاره راولیږلم تر څو ما تر مرګ وروسته هم د نیکیو برخمن کي په دي سره زه د خپل رب ډېر ډېر حمد وایم،

قریشي وویل: علي تا زه ولي دلته راوستلم او دا کم ځای دی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي موسکی سو بیا یي وویل: ته به یو څو ورځې زموږ میلمه سي همدلته،

بیا زه هم هلته اوسیدلم خو درک نه راته کیدی چي دا کم ځای دی علي زما ډیر خدمت وکی په اخیره ورځ اطاق ته راغلی او ماته یي وویل: قریشي کورنۍ دي ډیره در پسي پریشانه ده ته دي نور کور ته ولاړ سه،

ما ورته وویل: سمده علي وروره،

بیا علي راغلی او زه یي په غیږ کي ونیولم او تر سترګو یي اوښکي راغلي او راته ویویل: قریشي زما به ډیر یادیږی ټوله،

ما ورته وویل: علي وروره ته زموږ سره نسي پاته کیدای؟

علي راته په ژړغوني اواز وویل: یا قریشي وروره کاش چي کولای می سوای،

بیا علي یو ټوکر په لاس کي راته ونیوی او راته ویویل: قریشي وروره؟

بیا زه ور نیږدي سوم او علي زما سترګي راپټې کړي تر څو شیبو وروسته یي پر یو چوکۍ کښینولم ډیر وخت هلته همداسي پټې سترګې ناست وم خو کله چي مي سترګي خلاصې کړي نو په دفتر کي وم،

کله چي مسکان کیسه خلاصه کړل نو د ټولو د سترګو څخه اوښکي روانې وې او د علي په فریاد کي یي ژړله ...... پوهیږی پر هغه لاره تیریدل، د هغو خوږو خوړل، د هغو شیانو سره مخ کیدل چي د یو چا یادونه ور سره تړلې وي تر مرګ

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم سخت حالت پر چا راولي ځني حقيقتونه د خوب په ډول راباندي تير سي کله چي يي د لاسه ورکو نو داسي فکر کوو چي دا خوب وو که څه هم خوب يي بولو خو بيا مو هم زوروې او ژوند مو تريخوي کله چي به هر سهار راکښينستم نو زړه به مي په دي خوشحاله وو چي نن بيا ستا سره مخ کيږم کله چي به در سره مخ سوم نو هغه ورځ به د نړۍ تر ټولو خوشحالترينه شخص زه وم او په کمه ورځ چي به مي ونه ليدي هغه ورځ به ډيره سخته پر ما تيريدل خو بيا به مي زړه ته ډاډ ورکوۍ چي خير دی يو ورځ ده تيره به سي چي زر ډاډونه به مي زړه ته ورکړل نو بيا به مي لږ څه زړه پر ارامه سو نو ته فکر وکه چي زه دي د تل لپاره پريښولم نو زما پر زړه او روح به څه تيريږي پوهيږي ژوندی جسد پاته سوی يم د ژوند هره خوشحالي مي ستا سره تړلې وه هره ورځ به مي ستا سره د ښه ژوند کولو نوي نوي خوبونه ليدل د ځان سره به مي د ليوني پخير خبري کولي چي ها په دا شي به ته خوشحاله کيږي په هغه شي به خوشحاله کيږي پوهيږي يوازې مي ستا د خوشحالۍ لپاره هر څه ياداښتول د ځان د خوشحالۍ لپاره مي هيڅ نه دي پلان کړي او يا ياداښت کړي يوازې ستا فکر راسره وو خو تا زما ټول خوبونه او ارمانونه چي ستا سره تړلې وه د خاورو سره را خاورې کړل اوس هره ورځ په دي فکر کي يم چي څه ډول ځان ددي ژونده خلاص کم په دي فکر يم چي کله به مرګ راته راسي او کله به زه په خندا ورته ښه راغلاست ووايم د ژوند کولو لپاره الله ﷻ هر چاته د ژوند کولو لامل ورکړی وی زما د ژوند کولو لامل ته وې څومره په اسانۍ دې وويل چي نور مي هيره که ته نه پوهيږي چي ته ماته د ساه اخيستلو حيثيت لري کله چي ساه هيره کو نو ژوند د لاسه ورکوو او ته ماته

(c) ketabton.com: The Digital Library

وايي چي ژوند هير که يعني نور له دنيا ولاړ سه، د خپل زړه څخه زيات نفرط کوم چي تر دومره زياتو غمو راکولو سره سره بيا هم تا يادوي او بي حده مينه در سره کوي، مرګ ستا تر جدايۍ ډير راته اسانه وو په مرګ کي خو صرف روح له تنه وځي خو ستا په جدايۍ کي مي په بدن کي روح سوځي، کله چي به مي وليدلي او تا چي به راته وخندل نو د زړه څخه به ټول غمونه ليري سول او د ګل د غوټۍ پڅير به وغوړيدم خو کله چي به راڅخه خپه سولي نو د خزان د پاڼو پڅير به رژيدم او پر مځکه به له غمه غورځيـــدم، که اول پوهيداى چي ستا جدايي دومره سخته او ستا هيرول ناممکينه دي نو ما به هيڅکله ستا سره مينه او خپلوي نه واى جوړه کړي، زياتره وايي چي دا دومره غمونه څنګه ځغمي يوه اوښکه دي هم له سترګو نه ده بهيدلي؟ ما ورته وويل چي ژاړې خو هغه څوک چي يو غم يې ليدلى وي زه خو د ډيره وخته د يار د غمو سره ژوند کوم د يار غم او جدايۍ ته د نړۍ نور غمونه هيڅ هم نه دي اوس ډير لوی لوی غمونه راته هيڅ هم نه ښکارې، مرګ هغه وخت راځي چي روح او ساه دي بي وفايي در سره وکي نه پوهيږم چی زه څنګه تر اوسه ژوندی ځني پاته يم خو په هر حال زه دي اوس هم يادوم زما اوس هم په زړه کي يي ځکه چي زه رښتينی مين وم يم او يم به نو ځکه تر هر لمانځه وروسته ستا د ښه ژوند دعاوي کوم او ځانته د دنيا څخه د تللو ځکه تر څه وخته چي ژوندی يم تابه هيره نه کم او تر هغه وخته چي تا هيره نه کم تر هغه وخته به پر کراره او خوشحاله نسم زما ياديږي که کيداى سي نو بيرته راسه.

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لیکوال نور کتابونه

- ښځه په اسلام او غرب کې
- کوډې په اسلام کې
- نفلي لمونځونه
- حیثیت ناول
- کندهار اتل ناول
- عاشقي ناول
- نارنج کلاء ناول (اوله برخه)
- زموږ نیمګړې مینه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لیکوال په اړه

لیکوال صاحب نیک محمد بارک د محمد عیسٰی زوی او د موسٰی جان لمسی دی چي د نن څخه ۲۲ کاله مخکې یي د کندهار په ولایت کي دي دنیا ته سترګې روڼې کړي، بارک صاحب دیني زده کړي د ۵ کلنی څخه د خپل کلي په یو دینې مدرسه کي راپیل کړي چي د قرانکریم په قاریتوب کي یي په لنډ وخت کي لنګوټه وتړل او تر څنګ یي په علم حدیث او علم فقه کي څه ناڅه زده کړي وکړي او عصري لومړنی زده کړي یي په ملالۍ عالي لیسه کي شروع او په میرویس نیکه عالې لیسه کي یي پای ته ورسولي او د کانکور په امتحان کي د کندهار عمومې دولتې پوهنتون د انجینری پوهنځۍ ته کامیاب سو چي تر څه وخت وروسته یي د یو لړ مشکلاتو په سبب نوموړې پوهنځۍ پریښول او په یو شخصې انستیتوت کي یي د نرسینګ په څانګه کي زده کړی راپیل کړي چي د نوموړي رشتې څخه په ۲۰۲۱ کال د سیپتمبر په میاشت کي فارغه سو، بارک صاحب اوس مهال ۲۲ کلن او مجرد دی د خوښې وړ میوه یي کیله د خوښې خواړه یي وریجې د خوښې وړ لوبه یي خپله وظیفه او د کار ترڅنګ یي د موټر او موټرسیکل مسابقه، مینه یي د

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپلې مور او وطن سره عادتونه يې ژر غوسه کیدونکی او بیرته ژر پخلا کیدونکی دی د بارک صاحب د لا بریاوو په هیله.

په درنښت

صابیر احمد شینواری

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library